

Ave Maria

December 1949

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Lemont, Illinois

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager

BRO. ROBERT HOČEVAR, o.f.m.

Printed by

AVE MARIA PRESS

Lemont, Illinois

DECEMBER, 1949

LETNIK 41

VSEBINA

Evangeljski prizori.....	1
Sveti Janez evangelist — P. Alojzij, o.f.m.	3
Praznik upanja — P. Robert, o.f.m.	6
Janez Puščavnik — Anton Grdina	8
V objem misijonov — P. Rudolf, o.f.m. ..	12
Križem kraljestva križa — P. Martin, o.f.m.	18
Terezija Neumann	20
Lemontski odmevi — Samostanski firbec	24
Kramljanje na zapečku	27

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

“Zdrava, milosti polna! Gospod je s Teboj!”

ANGEL GABRIEL je bil od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija (Luk. 1:26-27). ”

Gospodov angel pride k Mariji v vidni podobi in jo pozdravi: “Zdrava, milosti polna!” Veselje preveva ves angelov pozdrav; saj prihaja od Boga samega, da prinese svetu najbolj radostno vest in Mariji najbolj veselo sporočilo: Časi so dopolnjeni, Kristus bo rojen, Ti pa si izbrana za njegovo Mater. Veselje zveni iz njegovega pozdrava, veselje odseva iz vse njegove postave, veselje iz njegovega pogleda. Veselje se zrcali na njegovem obrazu in veliko spoštovanje. Saj se nebeški knez zaveda, pred kom stoji in koga pozdravlja. Marija je človeški otrok, pa po milosti božji odbrana za Mater božjo in Kraljico angelov.

Angel ne reče Mariji: “Marija,” ampak jo pozdravi: “Milosti polna.” To je novo ime, ki ga bo nosila Mati božja in samo ona za vselej v nebesih in na zemlji. V vse drugačni, nenavadni meri je napolnjena z milostjo kot drugi ljudje, kot angeli, kot vse, kar je Bog ustvaril. Milosti polna, ker si edina med ženami izbrana za Mater Sina božjega; milosti polna, z vsemi čednostmi ozaljšana Devica in Mati; milosti polna, Ti brezmadežna, ki Te ni umazal strupen dih izvirnega greha; Ti, ki si bila z milostjo napolnjena, da nisi nikoli storila ne velikega ne malega greha; milosti polna, da niti Tvoje brezmadežno telo ni strohnelo v zemlji, ampak Te je Tvoj božji Sin vzel k sebi v nebesa z dušo in telesom in kronal za Kraljico nebes in zemlje.

Le veselimo se Marijine sreče, ko jo je Bog tako odlikoval! Prosimo jo, naj še v nas varuje zaklad posvečujoče milosti. Ni sreče v človeškem srcu, ne miru, če izgubi Boga in njegovo milost, ker je vsaka duša ustvarjena za Boga, po njem hrepeni, in če je po grehu od njega ločena, je vsa nemirna. Prosimo Marijo, da bi milosti ne izgubili.

In ko so angeli odšli od njih v nebesa, so rekli pastirji drug drugemu: "Pojdimo torej v Betlehem in poglejmo to, kar se je zgodilo in nam je oznanil Gospod!" In pohiteli so, prišli tja in našli Marijo in Jožefa in Dete, v jasli položeno. Ko so to videli, so povedali, kar jim je bilo o tem Detetu rečeno. In vsi, ki so slišali, so se čudili temu, kar so jim povedali pastirji. Marija pa je vse te besede hranila in jih premišljevala v svojem srcu.

Ljubitelji
Marijini

Sv. Janez evangelist

27. decembra

SVETNIK, KI JE prvi častil našo ljubo nebeško Mater, preblaženo Devico Marijo - svetnik, ki je skazoval gotovo najlepšo čast Gospodovi Materi, je sveti Janez, apostol in evangelist. Sin ribiča Cebedeja in njegove žene Salome, se je sv. Janez rodil v Betzaidi na Galilejskem. Njegovi starši, kakor razodeva sv. evangelij, so bili dokaj premožni. Imel je brata Jakoba, s priimkom "starejši." Pobožno vzgojen, je hrepenel z vsemi bogoljubnimi dušami vred, naj bi prišel Mesija. Poslušal je spokorne pridige sv. Janeza Krstnika in ganjen po njegovih besedah postane njegov učenec.

Ko pa tudi Jezus pride k Janezu Krstniku v puščavo, pokaže ga Janez svojim učencem kot Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta. Učenec Janez gre takoj za njim in ostane do večera tistega dne pri njem. Janez se sicer še vrne v Galilejo k ribištvu, a kmalu potem ga Zveličar pokliče za apostola. Odslej zapusti očetovsko hišo, mreže in čolne, hodi stanovitno za Jezusom, ter je njegov posebni ljubljeneč.

Zavoljo svoje čistosti in vednega devištva je pri zadnji večerji smel sloneti na prsih Gospodovih. In na Križu viseč je Kristus svojo deviško Mater njemu v varstvo izročil. Kdo bi potem še dvomil, da je čistost najljubeznivejša čednost?

Janez je bil najmlajši izmed vseh apostolov in, kakor menijo cerkveni učeniki, še ni imel pet in dvajset let, ko ga je Gospod izvolil. V svojem evangeliju se večkrat imenuje "učenca, katerega je Jezus ljubil." Sveti Avguštín pravi, da je Gospod Janeza posebno ljubil zavoljo njegove velike vdanosti in ljubezni, zavoljo njegove krotkosti in miroljubnosti in pa deviške čistosti.

Bil je s Petrom in Jakobom priča raznim dogodbam, pri katerih nisobili drugi apostoli. Tako na gori Tabor, ko se je Gospod izpremenil, na Oljski gori o njegovi smrtni bridkosti. Ko so učenci žalostno vprašali, kdo je nesrečni izdajalec, pomignil je Peter Janezu, naj on vpraša Gospoda. Janez je bil edini izmed vseh apostolov, ki je na Kalvarijo spremil Gospoda in do smrti ostal pod križem. Po vstajenju je bil prvi učenec pri praznem grobu. Pri Tiberijskem jezeru je on spoznal Gospoda: "Gospod je!"

"Ko je tedaj Jezus Mater in učenca, katerega je ljubil, videl zraven stati, reče svoji Materi: 'Žena, glej, tvoj sin!' Potem pravi učencu: 'Glej, tvoja Mati!' In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi." Kaj pač je sv. Janez občutil tisti trenutek! Seveda je bilo njegovo srce neizmerno žalostno o smrti Gospodovi. Vendar je bilo napolnjeno z neizrečeno radostjo o besedah,

katere mu je rekel njegov umirajoči Učenik: "Glej, tvoja Mati!" Odkar je Marijo spoznal, jo je visoko spoštoval in častil kot Mater svojega Gospoda. In zdaj, ko jo je res smel imenovati svojo Mater, kako veliko in sveto je bilo njegovo veselje! Sv.

Janssens

Sv. Janez evangelist, ljubitelj Marijin, pelje žalostno Mater od groba njenega Sina.

evangelij samo to pravi: "Od tiste ure jo je učenec vzel k sebi!" Četudi so le kratke besede, vendar veliko povedo.

Janez je Marijo k sebi vzel. Skrbel je za njo z vso ljubeznijo.

Stregel ji je z vso ponižnostjo. Varoval jo je z vso pazljivostjo. Slušal jo je z vso natančnostjo. Spolnoval je vse dolžnosti, katere zamore dobri sin skazovati svoji ljubljeni materi.

Spremljal je žalostno Mater Marijo do Jezusovega groba in potem v Jeruzalem nazaj. Ko je Gospod častljivo vstal od smrti in šel v nebesa, so apostoli čakali z Marijo prihoda svetega Duha. S svetim Duhom napolnjeni so nesli veselo oznanilo po celem svetu, da bi ves svet pridobili za Kristusovo vero.

Kdaj je Janez Jeruzalem zapustil in kam je šel naprej, to ni gotovo znano. To pa vemo, da je večinoma bival v mali Aziji in da si je slednjič izbral mesto Efez za svoj sedež. Očetje cerkvenega zbora v Efezu nam pripovedujejo, da je Janez s seboj vzel božjo Mater Marijo, da je tako spolnjeval svojo dolžnost do sebi izročene Matere.

Pripoveduje sv. Mehtilda, da je bilo njegovo spoštovanje do Marije toliko, da je v njeni pričujočnosti pobesil svoje oči in njo še pogledati seni upal. "O milosti polni učenec," pravi sv. Tomaž Vilanovski, "ki je za Kristusom imel tako imenitno učiteljico! Kaj ga je vse naučila! Rada mu je razodela vse, kar je v v prijaznih pogovorih slišala in zvedela o svojem božjem Sinu. Zato se je on s svojim duhom vzdignil nad vse druge evangeliste."

Približala se je pa ura, v kateri naj bi Marija ta svet zapustila in se preselila k svojemu božjemu Sinu. Razodela je to svojemu ljubemu prijatelju Janezu ter izjavila želje, da bi še enkrat rada šla v Jeruza-

MISIJONSKI NAMENI ZA LETO 1949

DECEMBER

Molimo za pokrajine pod oblastjo islama.

lem, še enkrat obiskala in počastila kraje, kjer je trpel njen božji Sin Jezus. Janez je torej spremljal Marijo v Jeruzalem; obiskal je ž njo Oljsko goro, goro Kalvarijo in grob, kamor so bili položili Gospoda. Slednjič jo prosi, naj ga zadnjokrat blagoslovi. Marija mu da svoj blagoslov in pristavi, kakor piše Amadej: "Z Bogom, moj sin, uči Kristusove nauke in oznanjaj prihodnjost!"

Po božji naredbi so prišli takrat vsi apostoli v Jeruzalem, da bi bili pričujoči pri smrti Matere božje. Tudi sami so želeli umreti in skoraj gledati obličje božje. Janez je šel po vnebozetju Matere božje nazaj v Efez, ter nadaljeval svoje delo in se pripravljaj na hudo poskušnjo, katera ga je še čakala.

Cesar Domicijan je silno preganjal kristjane. Tudi Janeza so ujeli in v Rim odpeljali. Vrgli so ga v kotel vrelega olja, iz katerega je nepoškodovan izšel. Poslali so ga v pregnanstvo na otok Patmos, kamor je bilo že mnogo kristjanov pregnanih. Tukaj je Bog njegovega duha razsvetlil, da je gledal v prihodnjost in prerokoval zgodbe svete Cerkve. Tukaj je zrl veličastvo nebeško,

zlasti še slavo preblažene Device Marije. V svojem skrivnem razodetju piše: "Veliko znamenje se je prikazalo na nebu: Žena s solncem obdana, in luna pod njenimi nogami in na njeni glavi krona iz dvanajst zvezd." Sv. Albert Veliki razlaga: Žena je Marija; s solncem obdana, to je s Kristusom, ki je solnce veličastva; luna, to je, vse časno in minljivo pod njenimi nogami; in na njeni glavi krona iz dvanajsterih zvezd, t. j. njeno zasluženje in njene prednosti.

"Otročiči moji, ljubite se med seboj!" Učenci so se naveličali teh besed in so ga vprašali, zakaj jim vedno to ponavlja? Milo odgovori: "Ker je to zapoved Gospodova; če le to spolnite, zadosti je!" Ljubezen do bližnjega izhaja iz ljubezni božje; kdor pa ima ljubezen božje, spolnuje zapovedi.

Janez je to zapoved spolnoval. Njegovo hrepenenje po Jezusu in Mariji je postajalo vedno večje. Tudi njemu se je približala ura ločitve. Ko je bil doživel 97. let ga je poklical Gospod k sebi, da v večnem veselju počiva na njegovih prsni in z Marijo uživa slavo nebeško.

P. ALOJZIJ, o. f. m.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

in

SREČNO NOVO LETO

vosčimo vsem naročnikom, zastopnikom, započkarjem lista Ave Maria, in vsem dobrotnikom, sorodnikom in prijateljem.

SLOVENSKI FRANČIŠKANI
pri Mariji Pomagaj v Lemontu

Praznik upanja

P. Robert Mazovec, o.f.m.

NAŠE ŽIVLJENJE v teh žalostnih časih prav često navdaja bojazen. Koliko strtih src, koliko zbeganih duš od neprestanih naporov, pomanjkanja in težav. Mnogi bi si želeli najrajše smrt. Razbite družine, vse delovanje in nehanje modernega človeka je prekvašeno z nekim satanizmom; zdi se, da je vse življenje na tem svetu izstopilo iz tečajev. Obzorja so temna.

Nravno življenje ne sloni več na temeljih krščanskih kreposti kot so zmernost, preprostost, odpoved, čistost. Nesramežljiva moda je znak duhovnega razkroja, znanilec, da so srca izgubila vsako pravo ljubezen, poroštvo propada družine, ki se že vidi v bližnji bodočnosti.

Zaničevanje verskih resnic in sploh besede božje, je tudi eden izmed znakov današnjega časa.

Popolnoma naravno je, da bujno raste v srcu, ki je zavrgla luč vere, tema in zmeta.

VSREDI take temne noči pa zasveti mogočna luč. Na tisoče zlatih angelov pojočih slavo Bogu se ustavi nad betlehemskim hlevčkom. Njihovo petje čujejo dremajoči pastirji. Le majhen del sveta je navzoč pri tem tako veličastnem prizoru. In ti ljudje so preproste duše, duše, ki so tako daleč od zvijač in hudobij tega sveta. Jezus Kristus je prišel med nas. Naša žalostna in uboga zemlja se

ogreva s plamenom navzočnosti božje. Beseda je meso postala z namenom, da nam postane kažipot v nebo. Pojdimo še mi v Betlehem počastiti učlovečenega Boga in iskati poguma, ki nam je na tej solza polni zemlji tako potreben.

ZE PREROK IZAIJA je napisal: "Ljudstvu, ki je hodilo v temi, je zasvetila velika luč; tistim ki so prebivali v deželi smrtne sence, je vzšla zornica." (Iz. 9. 2). "Dete je rojeno, sin nam je dan. Gospodovanje je položeno na njegove rame in imenuje se čudoviti Svetovalec, močni Bog, večni Oče, knez Miru" (Iz. 9. 5).

In Ezekijel nadaljuje z opisom poslanca Gospodovega: "Jaz bom sam poiskal svoje ovce in jih bom obiskal. Kakor obiskuje pastir svoje črede, ko je med svojimi razkropljenimi ovci, tako bom obiskoval svoje ovce in jih bom rešil iz vseh krajev, po katerih so se razkropile v meglenem in temnem dnevu... in pasle se bodo po senčnih tratah... Jaz sam bom pasel svoje ovce... Izgubljene bom poiskal, preplašene bom nazaj pripeljal." (Ez. 34).

Danes moramo pokazati Detetu božjemu vso našo hvaležnost; kajti dokazi njegove ljubezni do nas so vsem nam tako otipljivi; začne se z dejstvom ustvarjenja. Hvaležni mu moramo biti in z vsem srcem častiti spomin njegovega prihoda med nas. Skupaj s pastirci pohitimo tudi mi k

betlehemskega hlevu, in prosimo Marijo, naj nam preda Detece božje iz svojega naročja v naše roke. Pritisnimo ga na srce. Poljubimo mu pobožno njegov obraz, njegovo roko in nogo, ki bodo toliko trpele za naše odrešenje. V tem trenutku bomo pozabili na vse težave in trpljenje in obenem z angeli in pastirji bomo slavili veličastvo in usmiljenje božje. Naše solze se bodo osušile.

"Bog je moj rešenik, delam z zaupanjem in ne bojim se... Z veseljem boste zajemali vode iz studencev Odrešenikovih. In rekli boste oni dan: Hvalite Gospoda in kličite njegovo ime; oznanjujte njegove sklepe med ljudstvi; pričujte, da je vzvišeno njegovo ime. Pojte Gospodu." (Iz. 12, 1-6). Cerkvena liturgija teh dni diha vso svojo lepoto in njene besede, ki jih izgovarja duhovnik so cvetovi najlepših pesmi.

V PRIPRAVI za Novo leto stopi vernemu človeku pred oči vesoljna sodba odrešenega človeštva. V kakšni meri se je krščansko ljudstvo okoristilo z dejstvom učlovečenja božjega v dveh tisoč letih? V koliko je sprejelo za vodilo svojega življenja nauke in zapovedi kraljestva božjega? Ali je Kristusov evangelij že popolnoma prekrasil dušo človeštva? Kako cenijo kristjani zakone božje modrosti in ljubezni, pravičnosti in popolnosti? Koliko je tistih, ki so res v vsem zvesti Kristusu, med vsemi krščeni?

Nismo črnogledi, vendar pa moramo priznati, da Gospod Jezus ni še dejanski kralj polovice vsega človeštva; toda četudi nismo slepi optimisti, lahko ugotovimo, da število resničnih vernikov narašča iz stoletja v stoletje. S tem mislim povedati, da je bila v zlati dobi tako po navadi označujemo obdobje cerk-

vene zgodovine-takrat, ko so Cerkev smatrali za vzgojiteljico evropskih narodov, le neznatna manjšina ljudi v naročju Cerkve.

Vsi tisti, ki so bili podložni krščanskim vladarjem v takratnem času, so sprejeli nauk Gospodov za svoj nauk. V resnici pa jih je bilo malo, ki bi po njem živeli. Danes pa lahko opazimo ne le veliko število duhovnikov, ki z vso gorečnostjo izpolnjujejo svoje svete dolžnosti, marveč tudi mnogo ljudi iz sveta, z veliko vero, zvestih v izpolnjevanju svojih verskih dolžnosti, ljudi močne volje, katera jih uposablja za apostolat, kakršnega in v tolikšni meri ni bilo kdaj preje videti.

Če se svet, ki ne posluša besede božje, pritožuje nad nesrečami kot vojna in drugi družabni prevrati, Cerkev za te nesreče ne more biti odgovorna. Vsa krivda je na strani pokvarjenega sveta, ki se ni hotel ravnati po zapovedih krščanstva.

Krščanski svet pa gre z dvignjeno glavo naprej. Ob vsakoletnem spominu rojstva Gospodovega dobi novih moči za duhovno rast tako posameznikov kot cele človeške družbe. V Besedi namreč, ki je meso postala, "je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi" (Jan. 1, 5).

Janez Puščavnik

3. Ljudski glas.

Nadaljuje ANTON GRDINA

ČUDEŽNI STUDENEC

SAMO ENO JE BILO v njegovi puščavi nerodno-vode ni imel. Nalovil si je s strehe sicer kapnico, katere mu je pa v dolgih dobah brez dežja zmanjkalo. Moral si jo je nositi ali iz Preserja ali Kamnika, kjer mu je pa sosedje niso radi dajali, ker je sami niso imeli razen kapnic. Tako jo je moral nositi iz Podkamnika, globoko doli v dolini na Mahe.

“Vse imaš lepo urejeno, Janez, samo z vodo imaš križ!” so mu dejali.

“Pa vedno Boga prosim, da naj mi da še vodo tako kakor Izraelcem, iz skale,” je odgovarjal, “in kar upam, da me bo Bog uslišal!”

Seveda mu nihče ni verjel, ker v celem pogorju tja na vrh Krima ni nikjer niti enega studenca razen v dolinah in ob obronkih krimskih gričev.

Pa se je naenkrat nekega dne raznesla novica po občini: “Janez je dobil v svoji kleti studenec!”

“Ni mogoče!” so vsi zmajevali z glavo.

“Sem jo, sem jo!” je potrjeval novico vsem, ki so ga prišli obiskat ali jih je kje srečal, “saj sem vedel, da me bo Bog uslišal!”

Da, kar naenkrat se je pokazal v kleti v začetku komaj opazni studenec prav iz skale, ki se je pa večal od dne do dne. Nikdar ni bil tako močan, da bi bil moral skopati odtok iz kleti, temveč samo toliko, da je imel Janez dovolj vode za vse svoje potrebe in za kravico. Skopal je mali rezervoar, od koder jo je zajemal.

Vsa okolica se temu ni mogla načuditi in vsi so smatrali to za čudežno uslišanje njegovih molitev. Iz cele okolice so jo hodili pokušat. Bila je čista in mrzla. Tudi iz cele okolice so hodili ljudje s polja poleti po njo, ker je bila tako mrzla.

“Ali je ta studenec čudež božji ali ni, tega ne vem,” je rekel Janez. “Saj čudeža nisem vreden. Vendar toliko vem, da je studenec naenkrat začel teči, da sem veliko molil k Bogu zanj.”

Ko je Janez po 90. letih starosti umrl in mu nekoliko let preje bajto nekdo zažgal, se je razširila govornica po okolici, da je z njegovo smrtjo prenehal tudi studenec. Tudi jaz sem slišala to govornico, pa se nisem za to zmenila. Sedaj, ko sem čitala v AVE MARIA, sem pa šla gledat, kako je. Novi gospodar ni več bajte postavil in je ni več, klet je pa zasul s kamenjem in ruševinami. Tako je zasut tudi studenec. Vendar videla sem vodo, ki je stala tam, iz česar se jasno vidi, da studenec še izvira, da torej ni usahnil.

JANEZ KOT PUŠČAVNIK

TAKOJ, KO SE JE Janez naselil v svoji puščavi, so ga začeli imenovati puščavnika, Janez Puščavnik, pod tem imenom so ga poznali ljudje, pod tem imenom je napisan v farnih maticah in pod tem imenom ga je imela zapisanega tudi davkarija na Vrhniki. Kakor zgoraj omenjeno, je Janez ljubil samoto. Najraje je bil sam. Ko je bil tukaj res sam, se je tej samoti lahko še bolj posvetil.

Vendar pa je imel vedno veliko

obiskovalcev iz občine in okolice, četudi si jih ni želel in jih nikdar ne vabil. Vsakega je sprejemal z neko skromno prijaznostjo in s svojim vedno nasmejanim obrazom. Hodili so k njemu razni ljudje v raznih svojih težavah za svet in tolažbo. Znal je vsakemu tako modro svetovati, da so se večkrat začudili, kako je dobro svetoval. Enako je znal žalostne in stiskane tolažiti. Večkrat je kaka stiskana mati, ali kak žalosten oče prijoval k njemu in mu potožil svoje križe in težave.

"Puščavnik vsikdar prav svetuje, moder mož je," se je govorilo daleč na okoli.

"Ne vem, kako bi to in to?" se je kdo zatekel k njemu.

"Tako kakor Bog hoče in bo v tvoje zveličanje!" je odgovarjal in mirno poslušal včasih dolge storije obiskovalca.

"Tako hudo mi je! Obupal bi!" je tožil drugi.

"Kaj bi obupal? Ali ne veš, da si v solzni dolini? Bi bil rad že v nebesih, kajne? Jaz tudi!" je smehljaje tolažil. "Kristus je šel tudi za to na križ, da nam je pokazal, kako moramo ljubiti križ in trpljenje, pa križ voljno nositi." In znal je tako tolažljivo govoriti stiskanemu srcem, da si je vsakdo kmalu obrisal solze in šel potolažen domov.

Vsa dolga leta svojega puščavniškega življenja pa noben dan ni zamudil dnevne svete maše, ali še več, če jih je kedaj bilo. Ob nedeljah je prišel k prvi maši in največkrat ostal v cerkvi še do druge maše. Od dnevne maše ga ni odvrnilo nobeno vreme ne poleti ne pozimi. Še večji

sneg je prebredel, da je prišel v cerkev. Enako tudi kake druge pobožnosti ni bilo v cerkvi, da bi jo bil zamudil. Ko je po 80. letih oslabil v nogah, se je dostikrat komaj privlekel do cerkve in so mu sosede prigovarjali, da naj se ne matra.

"Dokler bom le količkanj mogel, bom prišel. Če pridem včasih malo težko, je pa toliko več zasluženja pri Bogu!" jim je odgovarjal, "to je pa tudi vredno malo težav."

Zadnjih deset let pred smrtjo so ljudje opazili, in mnogi so še živi ki so opazili, kako se mu je obraz nekako kar spremenil, ko je zatopljen pobožno molil. Vse poteze obraza so se mu spremenile in neka čudna sreča in blaženost je odsevala z obraza, kakor bi bil zamaknjen v drugi svet, ki ga je ožarjal. To so mnogi tudi že preje opazili, vendar ne tako splošno, kakor zadnja leta. Izgledal je tako častitljivo, da je vsakega kar prevzelo, ko ga je opazoval.

Najljubša knjiga mu je bilo sv. pismo in zgodbe svetega pisma. To ni samo čital, temveč tudi premišljeval po cele ure, da bi našel in razumel ves pomen svetih besedi, katere je čital. Kdor ga je našel pri takem čitanju in se spustil z njim v razgovor, ga je izpraševal, kako on razume kak stavek sv. pisma. Ko je slišal njegovo mnenje, je pa on povedal in razložil, kako on razume in kako misli.

Kakor pravijo ljudje, ga niso nikdar slišali, da bi o kom kaj slabega govoril. Če je kdo o kom kaj slabega omenil, češ, da se govori o njem to ali to, mu je hitro segel v

Spletni molitveni nameni

DECEMBER

Molimo, da bi družine vsak dan skupno molile.

besedo: "Če je to res, revež je, reven grešnik, kakor sem jaz in smo vsi. Molimo zanj!" Ali ga je pa branil: "Ljudje le preveč govore drug čez drugega! Dajmo raje vsak pred svojim pragom pometati, pa bo povsod čisto!" Ljudje so ga s te strani tako dobro poznali, da se je le redko kdo spozabil, da bi bil začel govoriti o napakah drugih.

Pri vsem tem je imel pa rad, če ga je obiskal kak gospodar, da sta govorila o izboljšanju kmetijstva ali živinoreje in o drugih gospodarskih vprašanjih. Zlasti je rad govoril o čebelah in navduševal druge, da bi si naredili ulnjake in jih gojili. Pravijo, da jih je veliko poslušalo njegov nasvet.

ZADNJA LETA IN SMRT

V SE TJA do 88. leta si je Janez sam gospodaril in gospodinjal, sam kuhal in pral in vršil vsa druga hišna dela. Sicer ga je v

Jezušček mali, v jaslicah zali,
ljubi vas vroče,
k sebi vas hoče...

V praznikih svetih
v dnevih prelepih,
zanj naj ljubezen vzgori...

Jezušček mili, v vsaki nam sili:
hiti ljubeče v pomoč...

Alojzij Tome

starosti 85 let zadel nekoliko mrtvoud, vendar se je kmalu opomogel, da je zopet vsaki dan šel k maši. Vendar je pa začel pešati. Pa je vendar ostal kar sam. Neko zimo ga je ponoči napadla bolezen, da je začutil, da potrebuje pomoči drugih. Po vseh štirih se je plazil po snegu proti Preserju po klančku, da bi bil prišel do prve hiše; vendar je omagal in padel v nezavest. Šele zjutraj so ga našli ljudje vsega premraženega, mokrega in blatnega. Po sledi za njim do bajte so videli, kako se je težko plazil naprej. Prenesli so ga k Zalarčkovim v Preserje, kjer so vsi mislili, da bo tam umrl.

Vendar njegova zdrava in krepka narava si je vkljub visokim letom opomogla, da se je vrnil v svojo bajto in naprej samotaril. Toda videl je, da ne more več samega sebe oskrbeti in da more kam k ljudem. Zaželel si je k svojemu nečaku Jeračniku na Učne. Ker je imel tu boljšo hrano in postrežbo, se je opomogel, da je kar še mogel iz hiše. Če je le mogel je vsaki dan počasi krevsal na grič Špil, kjer je tam z vrha gledal na svojo barako nizko doli in tam ves srečen premolil dolge ure in premišljeval, kakor je rekel, nebesa, v katera upa, da bo kmalu prišel. Oko mu je kar zažarelo, ko je govoril o nebesih. Z 88. letom pa tudi tega ni mogel več. Župnik Rev. Miha Perčič ga je hodil pogosto obhajat. Sv. obhajilo je prejemal s toliko pobožnostjo in duševno srečo, da so navzočim pogosto prišle solze v oči in so ga blagrovali.

Toda tik pred smrtjo je pa doživel še hudo preskušnjo. Iz neznanega vzroka je nastal ogenj v njegovi bajti. Ko so mu to povedali, da mu gori njegova puščava, ga je silno pretreslo. Z veliko težavo se je splazil pred hišo in z vrha gledal, kako mu gori tolikanj ljubljena hiš-

ica, v kateri je preživel toliko srečnih let. Zajokal je kot otrok, da so vsi z njim jokali. To mi je povedala Učnarjeva mati: "Vsi smo z njim jokali, tako se nam je smilil." Ogenj je nastal ponoči, da se je dobro videl od Učnarjeve hiše. "Ljudje božji, prosim vas, pojdite gasit mojo ljubo bajtico!" je prosil.

Drugo jutro se je na vse zgodaj zopet splazil iz hiše in gledal na pogorišče in jokal. To ga je pa tako prevzelo, da se je zgrudil. Prinesli so ga v hišo v postelj, s katere ni več vstal, temveč kmalu na to tako lepo umrl, da so vsi strmeli. Ko je ležal na mrtvaškem odru, so vsi opazili nekak silno prijeten vonj okrog krste. "Po rožnih vencih in po pobožnosti diši," so rekli kropivci. Na obrazu mrliča je pa odsevala neka blaženost, da je vse kar prevzelo. Vsi so govorili: "Svetnik je bil in kot svetnik je umrl!" in niso molili za njegovo dušo, temveč so se mu priporočali v molitev za se.

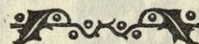
††††

Tak je bil in je še danes po celi preserski fari ljudski glas o Janezu puščavniku. Ljudje pogosto govore po hišah o njem in si pripovedujejo razne dogodke iz njegovega svetniš-

kega življenja. Če je glas ljudi tudi glas božji, potem Janez puščavnik je v resnici svetniške narave.

Vse to sem poizvedela od ljudi, česar sama nisem vedela, in Vam sporočam v Ameriko, ko ste začeli onjem pisati. Gotovo je v Clevelandu več rojakov, ki so ga poznali tako, kakor ga je poznala fara doma. Gotovo bo še kdo kaj napisal o njem, kakšen je ljudski glas o njem v Ameriki.

Tako se glasi poročilo.

Marija, preblazena Devica, nam kot tiha zvezda kaže pot skozi vso skrivnostno-temno noč adventa. Zvezda, ki postaja vse svetlejša, čim bolj se približuje vzhajajočemu Soncu - rojstvu našega Zveličarja. V začetku adventa jo gledamo le v napovedi preroka Izaija: "Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenoval se bo Emanuel: Bog z nami." V evangeliju kvatrne srede nam pa že zadoni na uho prisrčen angelski pozdrav: "Zdrava, milosti polna..." Ves advent je posebej posvečen spominu one od vekomaj izbrane, ki je po nedoumljivi božji naredbi imela podariti svetu Zveličarja.

(Nadaljevanje)

ŠANGHAJ

ŠANGHAJ nas je sprejel v svoj velemestni živžav. Znašli smo se med tri do štirimi milijoni prebivalcev uradne številke, kateri pa moremo ne da bi se zmotili prišteti še ostale štiri, ki niso nikjer prijavljeni. Nepopisljivo!

Takoj opazite, da ste med pogani. Toda tudi med pogani je velika razlika. Japonska in Kitajska! Dva različna sveta! Dočim gre tam vse lepo mirno, se tu prepirajo in samo prepirajo, pa poglej kamorkoli hočeš. Tujcu računajo povsod najmanj dvakrat. Kitajska oblast ne zmore svojih ljudi krotiti drugače, kakor le z orožjem in silo. Pa še s tem je brez moči.

Po ulicah in lokalih, povsod sam prepir, umazanija in goljufija. Na tramvaju sem imel priliko videti, kako sta se sprla in obdelovala ter končno opljuvala uradnik cestne železnice in neki potnik. Slični prizori se ti nudijo ne da bi jih iskal na vsakem koraku. Zato pa v takem okolju kristjani stopijo še bolj v ospredje. Saj jih ni veliko, toda ti,

kateri so, so zares odlični nasledovalci križa.

Na prokuri za vse kitajske frančiškanske misijone so nas sprejeli z veliko ljubeznijo in takoj potolažili naše lačne želodce. Prokurator je za čas odsotnosti p. Jožefa Marije dr. Meraviglia tudi zelo dober ekonom in gostoljuben sobrat, p. Ciril Wagner.

Počasi smo začeli misijonsko življenje, le hrana je bila za enkrat še ameriška. V ostalem pa smo pustili vse ameriške udobnosti za sabo. Zvečer me je pozdravila trda in ne ravno preveč snažna postelja, v kateri sem pa kljub temu zelo dobro spal; in zjutraj me je čakala v umivalniku ledeno mrzla voda. Mraz pa precej hud in nisem imel koticke, kjer bi bilo zakurjeno in bi mogel mirno napisati pismo sobratom.

Na prokuri in kamorkoli smo prišli, povsod so se čudili, da Rim v teh razmerah pošilja na Kitajsko nove misijonarje, ko vendar toliki zapuščajo svoje postojanke, da si pred rdečimi rešijo vsaj golo življenje. Vsi so nam obetali, da gremo

pravemu mučeništvu naproti. Mi smo se pa smejali in se veselili. Šele zdaj prav razumemo, koliko življenja je v Cerкви Kristusovi. Eni odhajajo, trudni in izčrpani - drugi prihajajo in zavzemajo nove postojanke... Da, življenje se pretaka po žilah mističnega Telesa Kristusovega; življenje dela in naporov, življenje žrtve in ljubezni.

V Šanghaju je polno misijonarjev, beguncev s Severne Kitajske. Grozne stvari so nam pripovedovali. Neki nadškof, ki je pribežal iz rdečega raja in se zdaj mudi tu, nam je pravil komunistično postopanje v njegovi pokrajini. Pripeljejo te pred komisarja in že dobiš prvo vprašanje: "Ali odpadeš?" Če odgovoriš z ne, sledi drugo: "Vzameš ženo?" In če vztrajaš, sledi tretje: "Greš z nami?" Sledi obsodba, ki je često smrtna. Če kogane pobijajo, je to le pesek v oči, češ: Saj nismo proti veri, saj nočemo pobijati, ampak le po pravici kaznovati... Vsi kristjani so s svojimi pastirji zares pravi mučenci. In nihče ne vpraša, če si tujec. Z vsemi postopajo enako, tudi z domačini. Nad domačo duhovščino imajo še posebno veselje. - Na stotine Kristusovih

ovčic je že darovalo svoje življenje. Pa saj zrno mora odmreti, če hoče obroditi stoteren sad. Kri mučencev - seme novih kristjanov! Zato pa molite za nas, da vztrajamo! Če bomo videli svoje sadove, ni važno! Pridite novi za nami in se spravite nad žetev! Mi moramo samo sejati, sejati...

Na šanghajski prokuri smo ostali od 3. do 8. marca. Vso svojo prtljago smo morali znova zaviti in rediti, tako so nam jo premešali. Vse nove stvari, zlasti čevlje, pa smo zamazali, da nam morebitna kontrola v Hankovu ne bo delala novih težav. Pa smo se je zastonj bali (in če bi bila, bi bila rdeča, ki bi napravila še temeljitejšo čistko). Z medikamenti pa so nas opremile luksemburške frančiškanke, ki delujejo v naši prefekturi in imajo svojo hišo tudi tu v Šanghaju. Smo jih obiskali in govorili z vrhovno predstojnico, ki se je pred kratkim pripeljala iz Evrope na vizitacijo. Poneslo jo je v misijone letalo belgijske misijonske ustanove "Air Transport." Pozdravili smo tudi kitajske novinke, naše bodoče jungčovške sodelavke.

Prav slučajno sem se srečal z

Ena šanghajskih najbolj prometnih cest.

novim slovenskim misijonarjem, br. Cirilom Verdnikom, c.m., ki je prišel na Kitajsko isti dan kakor jaz. Le da je dva meseca delj potoval, čeprav je šel iz Evrope naravnost proti vzhodu... Tudi slovenska misijonarka, usmiljenka Katarina Jančar, je bila vesela mojega obiska. Povsod se najdemo Slovenci!

V četrtek dne 4. marca pa sem obiskal centralno bolnišnico, Lo-pa-hongovo ustanovo. Saj ste že gotovo

Veliki tretjerednik sv. Frančiška, moderni šanghajski apostol, Lo-pa-hong, ki so ga komunisti l. 1937 umorili.

slišali o velikem šanghajskem apostolu, ki je vse svoje premoženje porabil v karitativne namene in je zgradil ter vodil več bolnišnic in zavodov. Ker je bil komunistom trn v peti, so ga dne 30. decembra 1937 ustrelili. Prvi, ki je zvedel za njegov umor, je bil ravno p. Jožef Marija dr. Meraviglia, s katerim sta bila osebna prijatelja. - V tej bolnišnici, ki jo oskrbujejo frančižkanke Marijine misijonarke, deluje tudi

slovenska misijonarka s. Gebhardina Hrastnik. In prav te dni se je v njej mudila pregnana iz Severa M. Kalista Langerholz. Koliko veselje, koliko iznenadenje! Bili sta vsi iz sebe. Še dvakrat sem ju posetil, da smo se malo porazgovorili.

S. Gebhardina že dolgo deluje in se junaško žrtvuje v šanghajski bolnišnici: mirna, delovna in goreča misijonarka. Zelo skromna, a vedno dobre volje. - M. Kalista pa je organizatorica prve vrste, ki kar žari od misijonskega ognja. Kitajsko vam piše in govori kot slovensko in to ljudski jezik in visoko, mandarinsko kitajščino. Poleg tega pa je doma v angleškem, francoskem, nemškem in italijanskem jeziku. Kar čudil sem se tej močni ženski. Pod komunisti je doživljala strašne dni. Obljubila mi je, da jih bo popisala. V kratkem odputuje nazaj na sever, na svojo novo postojanko, v negotovo bodočnost. Ob odhodu mi je pisala pismo, ki razodeva vso njeno pripravljenost, njeno žrtvujoče se dušo, njeno močno voljo... Bog jo ohrani še dolgo let kitajskim misijonom!

V teh dneh sem si dobro ogledal Šanghaj, če se sploh more reči "dobro" za ogled milijonskega vele-mesta. Pestri kitajski del se od evropske četrti temeljito loči. Saj bi v tej skoraj pozabil, da si na Kitajskem, med tako veličastnimi palačami evropskega stila hodiš.

Tudi z več Kitajci sem govoril. Pa te spravijo kar v zadrego, ko skoraj pri nobenem ne moreš ugotoviti let. Tako sem naletel na visokošolca, katerega pa sem imel za učenca nižje gimnazije in se čudil njegovemu znanju. Zares je izgledal kot kak fantek...

Zanimal sem se za šanghajsko versko življenje katoličanov. Izredno lepo je tu razvita Katoliška Akcija in zelo delavna. Saj deluje že okrog trideset let. Ima svojo revijo in izdaja razne knjige. Seveda vse v

kitajskem jeziku. Tako zlasti s tiskovno akcijo, ki je danes ena najuspešnejših za pridobitev kitajskih izobražencev, pridobiva za Kristusa.

Do Šanghaja misijonarji še nismo vedeli, kam nas bo peljala nadaljna pot. Morali bi v Peking v frančiškansko šolo kitajskega jezika, kjer mora sleherni novi misijonar - tudi člani drugih redov - dve do štiri leta trgati hlače na šolskih klopeh. Toda prejeli smo brzojavko našega generalnega delegata, patra Alfonza Schnussenberga: "Zaradi razmer na Severu takoj v misijon!"

Peking je obkoljen ob rdečih, na stotine misijonarjev je v njem našlo zavetje. Kaj bi še mi hodili prodajati svoje lačne želodce, ko še onim zmanjkuje! Dasi bi osebno rad v šolo, da bi se čim bolj izpopolnil v kitajskem jezikovnem "čarovništvu," je naša pot zavila naravnost...

V SRCE KITAJSKJE - V HUNAN

NA PROKURI so nam preskrbeli vse potrebno za potovanje v Hankov. Zastonj se bomo peljali - zato pa prav po misijonsko! Pozno zvečer dne 8. marca smo se vkrcali na ladjico za rečno plovbo, ki je mirno čakala ob bregu Jang-ce-kianga na štiri misijonarje. Vseh šest ni moglo sprejeti, zato pa bosta dva italijanska sobrata prišla za nami. Ladjica z imenom "Hung - Ta" je last Lo-pa-hongove družbe.

Ob eni ponoči (torej že 9. marca) smo odpluli proti toku. Vtisi, ki smo jih med to vožnjo doživeli, so tako pestri, da bi jih težko popisal. Strganost, umazanija, kričanje... Saj se je na štirideset metrov dolgi ladji kar gnetlo ljudstva. Pa vsi enaki od zadnjega potnika pa do kapitana. Zdaj je ta nastavil prst na eno nosnico in pihnil, da je kar zašumelo, zdaj drugi... Moral si resno paziti,

P. Rudolf (na sredi) je obiskal slovenski misijonarki m. Kalisto Langerholz (na levi), ki je sestra p. Kalista v Lemontu, in s. Gebhardino Hrastnik (na desni). Obe sta frančiškanki Marijini misijonarki.

da nisi dobil pozdrava iz sosedovega nosa. In pljuvanje tudi tako, da je bilo strah! Saj nismo vedeli, kam naj bi stopili! - Evropejec si vsega tega sploh ne more predstavljati. In to smo odslej doživljali vedno in povsod, tudi na železnici.

Vsi štirje misijonarji smo dobili eno kabino. Če jo smem tako imenovati. Vsaj s kabino na "Generalu Gordonu" si nista bili prav nič v sorodu. Bolje bi jo imenoval kamro: tri metre dolga, en meter in pol široka, dva metra visoka, v njej pa temo kot v kleti. Bila je razen lonca v kotu popolnoma prazna... Prezanimivo!

Prinesli smo odeje in si vsaj za za silo postlali po golih deskah. Kako smo se urejevali! Jaz sem se zavalil kar na trebuh, kar se je še (Dalje na strani 23.)

P. Rudolf (na desni) se nam smeje iz "moderne" kitajske rikše, na kateri se je peljal k m. Kalisti na obisk.

FATIMSKA GOSPA v novi podobi, kot jo je naslikala neka nuna v Chicagi. Ameriški romarji v Fatimo bodo prihodnje leto poklonili to umetniško delo ondotnemu škofu Jose de Silva.

"NIČVREDNEGA BRATA lajka vam pošljem," je pisal predstojnik, ko je v novicijat poslal Gerarda Majella (zgoraj). "Ničvrednež" je svetnik postal.

PRVA POROČNA SV. MAŠA se je prva v gorski vasi Manchester v državi Massachusetts odvila. Na njej sta dva katoliška crnce poročila.

KARMELIČANKE z lastnimi rokami pomagajo graditi zasilen samostan v Kelmorajnu na Nemškem. Na levi vidite eno izmed njih na strehi.

BEGUNSKA DRUŽINA Ovnic je pred kratkim prispela v Geneva, Ohio. Sponzorja sta bila Mr. in Mrs. Anton Candela. Mati te begunske družine je v Nemčiji umrla pri porodu deteta, ki ga begunski oče v rokah drži.

KARDINAL Philadelphia je predsednik katoliškega tistelskega odbora.

SV. OČE PAPEŽ v sredi nekaterih članov ameriškega katoliškega tistelskega odbora.

PRVA POROČNA SV. MAŠA se je pred kratkim darovala v gorski vasi Manchester v državi Kentucky, ko sta se ta dva katoliška crnca poročila.

SLEP BEGUNEC v Koreji prejema CARE paket od katoliškega duhovnika.

KARDINAL DOUGHERTY, vladika nadškofije Philadelphia (na desni), je pred kratkim obiskal predsednika Trumana (na levi). Bil je samo prijateljski obisk, so rekli.

pred kratkim prišla bila Mr. in njegove družine je prišla ga begunski

GENERAL FRANCO, diktator Španije (spodaj), moli s svojo ženo pred podobo Fatimske Gospe, ko je obiskal slavno fatimsko božjo pot v Portugaliji.

Ž v sredi nekaterih članov ameriškega zbora za DP osebe.

ZAČETEK svetega leta. — Splošno je že znano, da se bo sveto leto 1950 uradno začelo ta mesec in sicer na sveti večer.

Na sveti božični večer, ki je že tako blizu, bo sveti oče papež odprl tako zvana sveta vrata v baziliki sv. Petra. Slovensni obredi so združeni z odpiranjem teh svetih vrat. Sv. oče bo prišel k svetim vratom v veličastni procesiji, katere se bo udeležil seveda zbor kardinalov kakor tudi višji prelati, papeške garde in mnogi drugi.

Sv. oče bo trikrat potrkal na sveta vrata s srebrnim kladivom. Pri vsakem udarcu bo zapel primerne besede in sikstinski pevski zbor bo odpeval.

Takoj po tretjem udarcu se bodo počasi začela odpirati sveta vrata, ki so bila od zadnjega svetega leta, namreč od l. 1933, zazidana. Sv. oče prvi stopi skozi odprta vrata in sveto leto je uradno vpeljano.

Na pozabimo, kateri so glavni nameni svetega leta, namreč:

1. Posvečenje duš po molitvi in pokori ter trdna zvestoba Kristusu in Cerkvi;

2. delo za mir in obramba svetih krajev;

3. obramba Cerkve proti ponovnim napadom njenih sovražnikov in prošnja, da bi vsi, ki so v zmoti, neverniki in brezbožniki, dobili milost prave vere;

4. dejansko uresničenje

P. MARTIN, o.f.m.

socialne pravičnosti in pomoč v prid ubogih in ponižanih.

“**Adeste fideles**”. — Najslavnejšo božično pesem, “Adeste fideles” (Hitite, kristjani), je spisal in komponiral Anglež z imenom John Francis Wade v začetku 18. stoletja.

Do tega sklepa je lansko leto prišel neki angleški benediktinec, ki je stvar temeljito preštudiral. On pravi, da vsi najstarejši rokopisi te pesmi nosijo ime “John Francis Wade”.

Wade je bil katoličan, ki je iz Anglije pobegnil ob času krutega preganjanja, ko je mnogo angleških katoličanov dalo življenje za sveto vero. Morebitno je sestavil “Adeste fideles” v begunstvu. Nekateri mislijo, da je bil mogoče duhovnik, najbrž pa je bil le lajik. Umril je 16. avgusta l. 1786, star 75 let.

“**Sveta noč**”. — Na letošnji sveti večer bo poteklo 131 let, odkar je bila sestavljena prekrasna božič-

na pesem “Sveta noč, blažena noč.”

Besedilo te pesmi je sestavil katoliški duhovnik, Father Jožef Mohr, župnik v majhni vasi Oberndorf v gorah Avstrije. Glasbo pa je sestavil svetovno znani komponist Franz Gruber.

Lansko leto na 18. decembra je poteklo sto let, odkar je umrl Father Mohr. Takrat je bilo sklenjeno, da se naj temu častitemu duhovniku na čast naredi film njegovega življenja.

Father Mohr je bil sin zelo revnih staršev. Ob njegovem krstu niso mogli njegovi starši dobiti nobenega za botra razen rablja salzburske ječe. Ob smrti je bil Father Mohr 56 let star.

Premikajoča se Marija. — Pred enim letom ste v tem listu brali, kaj je Father Hugo pisal o tako zvani “pregibajoči se Mariji” v Asiziju. Pisal je namreč, da se mogočna bronasta soha na pročelju bazilike Marije Angelske giblje, ali da se vsaj tako romarjem zdi.

Če je resnica, da se Marija res giblje, ne morejo za gotovo dognati. Ljudje se še vedno zbirajo pred baziliko vsak večer, da opazujejo Marijo. Nekateri pravijo, da se ona giblje, drugi pa trdijo, da se nič ne premika.

Vseeno je resnica, da je verska gorečnost tisočernih vzplamtela radi tega dogodka, kakor piše neki ameriški bogoslovniški študent na kolegiju Maryknoll v Rimu. Ljudje gredo k sv.

spovedi kar v celih trumah, ker so z lastnimi očmi videli Marijo se pregibati. In, kar je posebno zanimivo, ljudje zapuščajo komunizem in se vračajo k Materi Cerkvi. Pred Marijino baziliko pa se najdejo raztrgani članarinski listki bivših komunistov.

Znamenita obletnica. – Dne 17. decembra prošlega leta je minilo 750 let, odkar je papež Inocencij III. potrdil red presvete Trojice za osvoboditev jetnikov iz mohamedanskega suženjstva. Ta red je imel v cvetiči dobi svojega obstoja v 15. stoletju okrog 800 samostanov in je v 500 letih odkupil nad 900,000 krščanskih sužnjev iz mohamedanskega ujetništva in za to žrtvoval milijarde pravega zlata. Red ima še danes okrog 40 ustanov v Italiji, Avstriji, Španiji, Franciji, Argentini, Čilu in Peru v Južni Ameriki. Redovniki se posvečujejo zlasti dušnemu skrbstvu in misijonom.

Glas vpijočih v puščavi. – Nekje v Nemčiji blizu meje, ki loči Ruse od Amerikancev, je ljudstvo brez cerkve in brez duhovnikov. Saj je povsod pod komunisti žalostno v verskih ozirih.

Toda sovražnik ne more tem ljudem vero zatreti v njihovih srcih, kajti vsak dan se zberejo zraven potoka, ki služi kot mejo med sovijeti in Amerikanci, ter molijo rožni venec. Pa zakaj ravno tam ob onem po-

toku? Zato ker je onstran potoka v daljavi kapelica, ki jo lahko vsaj od daleč gledajo, ko molijo rožni venec. H kapelici seveda ne morejo priti, ker jim je prepovedano iti skozi mejo. Tako potem od daleč molijo "pred" Najsvetejšim v oni daljni kapelici.

Nič ne de, če je vreme lepo ali slabo, ti ljudje se vseeno zberejo proti sončnemu zatonu in kleče na travi pobožno molijo nebeški Materi v čast.

Čez dan, ko oni ljudje na polju delajo, se sliši zvenenje iz daljne kapelice. Takrat se ti dobri ljudje pobožno prekrižajo in molijo. Po molitvi so združeni s srečnejšimi sobrati onstran potoka, ki imajo svojo kapelico.

Pameten nasvet. – Zakonski pari, ki najdejo le trnjevo pot v tem življenju, zato ker je doma v hiši sam prepir in ravs in kavs, bi morebiti lahko k srcu vzeli sledeči nasvet.

Neki mož pove, kako sta se z ženo večkrat kregala in prepirala. Drugače sta bila srečna skupaj in sta imela lepo družinico. Tudi sta spolnjevala vse božje in cerkvene postave ter sta se dobro zavedala, zakaj živita na tem božjem svetu.

Nista pa mogla razumeti, zakaj se tako lahko spustita v prepir. Ko sta se prepirala, sta večkrat precej glasno kričala drug nad drugim. Po vsakem prepiru pa ju je bilo sram, da sta se tako grdo kregala, in

večkrat se skoraj nista vedela, o čem je bil prepir.

Naenkrat pa se jima je zjasnilo. Opazila sta, da se je vsak prepir začel takrat, ko sta ponoči domov prišla od obiska pri prijateljih, pri katerih sta malo preveč pila. Zares pijana nista nikdar bila, ampak sta zmerno – tako se jima je zdelo – pila "highballs" ali "cocktails", samo da sta malo preveč vzela.

Po obisku sta domov prišla in vojska se je začela. V slabem razpoloženju sta bila radi pijače. Pijača in slabo razpoloženje gresta skupaj, o tem sta bila prepričana. Kaj potem storiti? Pustiti pijačo! In ta nasvet imata za druge, ki se najdejo v sličnem položaju.

Straža pri hiši. – Iz Kirtajskega pride poročilo o neki 83-letni ženici, ki je večkrat kar na glas molila tudi v javnosti.

Ta dobra ženica je hodila devet milj k sveti maši pri neki Maryknoll misijonski postaji. Znala je zdravomarijo in kesanje pri spovedi, drugih molitev pa ni znala nobenih. Zato je kar sama sestavila molitve, kakor je že potreba zahtevala.

Tako so jo nekega dne slišali takole moliti:

"Gospod, Ti veš, da sem revna in zdaj moram iti ven miloščino prosit, da bom imela kaj jesti. Med tem ko me ne bo doma, varuj mojo hiso."

stvari, ki sem jih videl v življenju Terezije Neumann.

“Ona je preprosta, skromna, kmečka žena, stara 46 let. Zadnjih sedemnajst let nič ne je in nič ne pije. Vprašal sem jo, ali čuti kakšno lakoto in odgovorila je: ‘Ne, in žeje tudi ne!’ Na njenih rokah sem videl velike rdeče kraste iz katerih teče kri na petek in ves veliki teden. Drugih ran nisem videl. Šel sem k Tereziji z Fr. Kalenda, kaplanom iz Grand Rapids in sem mu zelo hval-ežen, da me je vzel s seboj. Govoril je latinsko z starejšim duhovnikom, ki je bil v Konnersreuthu, ko je bila Terezija stara enajst let. Duhovnik nam je pokazal zbirko vrhnje bele obleke, ki jo je nosila Terezija na veliki petek.

“Naglavni robec ima krvavi madež, ki nosi obliko krone s trnjem. Vrhnja bluza ima krvave madeže povsod kot posledico doživljanja trpljenja Jezusovega ‘pri stebru bičanja.’ Na rokavih pri zapestju so sledovi močnega krvavenja iz ran na rokah, katere je imela razprostrte za časa trpljenja. Na desni rami njene obleke je velik krvavi madež, kot posledica doživljanja trpljenja, ko je Jezus nosil težki križ. Nad njenim srcem je tudi velik in širok krvavi madež (vse to je videti iz oblačila). Nato nam je duhovnik pokazal obvezo, ki jo je Terezija nosila preko srčne rane. Bila je popolnoma prepojena s sedaj suho krvjo in v sredini je velika krasta, ki je ostala na obvezi, ko je bila odstranjena. Krasta kaže na rano in je podobna rani, ki je napravljena z mečem.”

Pfc. Melton je v svojem pismu poslal grobe rizbe krvavih madežev na obleki, ki jih je videl v Konnersreuthu. “Vse to napravi močan vtis,” je pisal dalje, “toda Terezija izgleda popolnoma normalna (izvzemši rane) in je prijazna in ljubka. Vprašala me je več stvari in je bila

zelo navdušena, ko sem ji pripovedoval o svojih ptičih in mačkah. Iz župnišča smo šli k njej na dom samo vojaški duhovnik, njegov voznik in jaz. Tam sem videl njene ptiče, lurško votlino in oltar v njeni sobi. Morali smo iti nazaj v župnišče toda njena želja je bila, da še ne gremo. Zelela je govoriti o ptičih. Podala mi je res ljubko sliko sv. Frančiška z njegovimi ptički. On je tudi imel rane.”

Narednik Tomaž McAllister iz Albany, New York, je bil tudi v Konnersreuthu in je pisal o tem domov: “Šli smo v Konnersreuth nekako sto milj od tukaj in smo videli Terezijo Neumann. Kot že veste, ona doživlja trpljenje Kristusovo nekako 35 petkov na leto. Vsi smo bili veseli in hvaležni, da je bil včerajšni eden od tistih. Kmalu potem, ko smo stopili v njeno sobo, se je obrnila na desno in govorila z desnim razbojnikom. Ostali smo tam, dokler ni rekla ‘Dopolnjeno je,’ nagnila glavo in se zamaknila. Tedaj so njene rane nehale krvaveti. Med trpljenjem je pri popolni zavesti in sliši vse kar se dogaja. Kaplanu, ki je bil tam in jo je blagoslovil, je rekla: Hvala, oče. Bog z vami in vašimi vojaki. Nato je vprašala svojega župnika, odkod je vsakdo izmed nas prišel.

“Prilagam sveto podobico, ki jo je podpisala Terezija. Med doživljanjem trpljenja Gospodovega ne more pisati, toda jih ima že nekaj pripravljenih, dovolj za nas osem ali deset, ki nam je bilo dovoljeno vstopiti v njeno hišo. Besede, ki jih je napisala se glasijo: Bog vas blagoslovi. Terezija Neumann.”

Tako pišejo fantje, ki so bili v severni Afriki, pri Anzio, na obali Normandije, v bitki pri Bulge, zadnji pa so prišli naravnost iz Amerike. Vsi ti pričajo o dogodkih v Konnersreuthu, o ranah Kristusovih, ki jih nosi Terezija Neumann, o njenem umiranju pri doživljanju trpljenja

Kristusovega, o njenih prikazovanjih in njeni popolni zdržnosti od vsake hrane in pijače. Vsi prav tako pripovedujejo o njenem naravnem obnašanju, o njeni srčni prijaznosti, o njeni frančiškanski veselosti in preprostosti. Večina od njih izjavlja, da se prav nič ne zaveda, da je junakinja.

(Dalje prihodnjič)

Potreba misijonarjev

“Trdno zaupamo, da se ne bo dal noben, ki se ponaša z imenom katoličana, v svoji gorečnosti za širjenje božjega kraljestva premagati po trudu onih, ki streme po širjenju gospostva kneza teme.” – Leon XIII.

“Žetev je velika, delavcev pa malo... (Mt. 9:38).”

Danes je po vsem svetu požetih komaj 400 milijonov klasov v snope. 1300 milijonov klasov pa se pričakuje žanjcev.

“Prosimo torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev (Mt. 9:38).”

V objem misijonov

(Nadaljevanje od strani 15.)

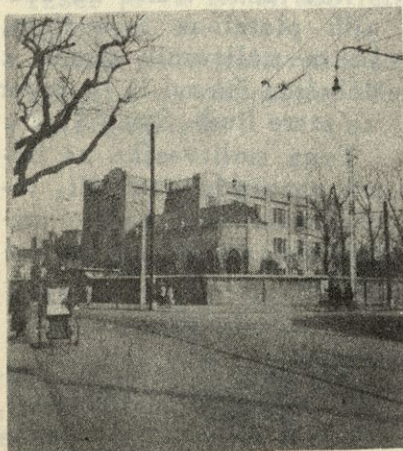
najbolj obneslo. Treba se je vsemu privaditi! Kruta realnost, v kateri o tako opevani “misijonski romantiki” ni ne duha ne sluha.

Nihče nas ni razumel, mi pa tudi nikogar. Pa smo si kazali s prsti in je šlo. Služabnik je skrbel, da nam ni ničesar (?) manjkalo, prav za nas najeti vojak pa je pazil na našo prtljago, katere je bilo 37 kosov.

Vsak dan smo maševali: dva v obednici, dva pa v spalnici. Tako smo prebili na ladji štiri dni in tri in pol noči. S krova smo imeli priliko opazovati kitajske džunke, ki so nas srečavale na veličastni Modri reki. Čudoviti prizori!

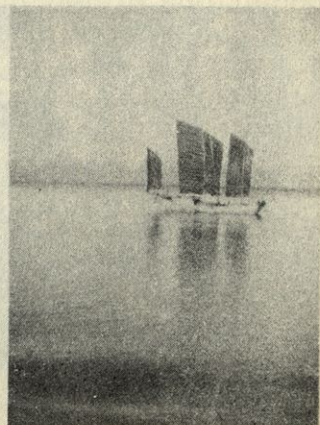
Pustili smo za seboj Nanking in druga obrežna mesta ter se kar oddahnili, ko smo končno - dne 12. marca ob osmih zvečer - končali našo tisočkilometrsko rečno pot. Prispeli smo v Hankov.

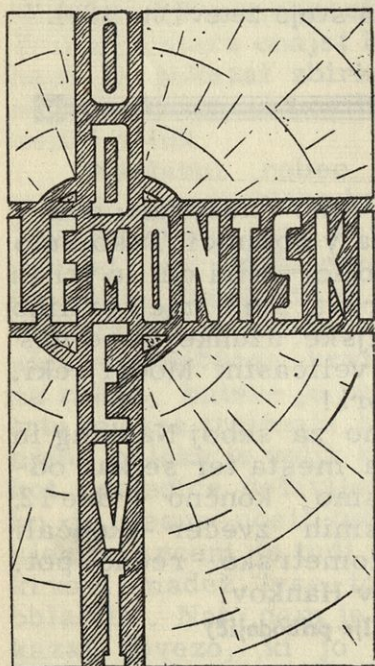
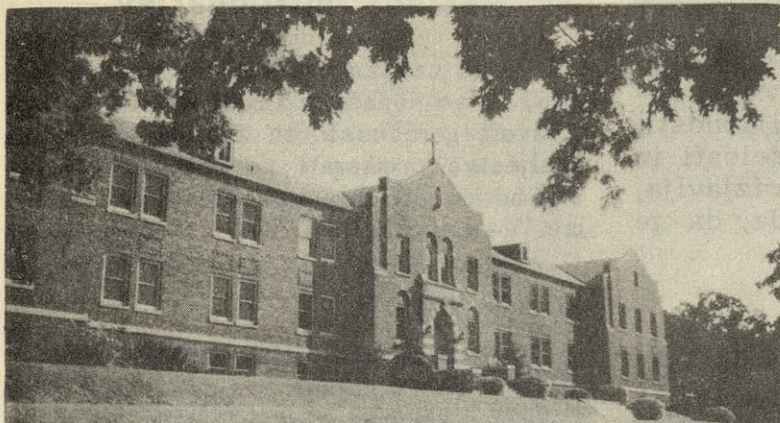
(Dalje prihodnjič)

Frančiškanska prokura kitajskih misijonov v Šanghaju.

Na valovih kitajske reke Jang-če-kiang. Na taki ladji se je misijonar p. Rudolf peljal od Šanghaja do Hankov, čez tisoč kilometrov.

ZDAJ MORAMO pa še mi slovenski frančiškani v Lemontu odločno izjaviti, da nimamo čisto nič opraviti s tako zvanim "Baraga Reliefom", ki je pred nekaj časom razposlal nekake knjižice ali brošurice. Te knjižice niso prišle od nas!

Tudi Ave Maria je popolnoma nedolžna v tej stvari. List Ave Maria nima absolutno nobenega stika z "Baraga Reliefom". Omenjene knjižice niso prišle iz urada lista Ave Maria!

To pa zdaj tako odločno povdarjamo, ker zadnje čase dobivamo pritožbe od nekaterih naših naročnikov,

češ da smo jim poslali one knjižice in zraven še račun zanje, ko pa si dotični naši naročniki sploh niso jih naročili.

Torej naj vsak izmed naših naročnikov ve, da niso omenjene knjižice prišle od nas, da jih nimamo tukaj in da sploh nismo vedeli zanje, dokler niso nekateri začeli nam pisati in se pritoževati.

Edino, kar vam pride iz urada lista Ave Maria brez prejšnjega naročila, je Ave Maria Koledar. Toda nobenemu ne pošljemo računa za Koledar, tudi nimamo nikjer zapisano, da ta ali on naročnik še ni placal.

Ob koncu naj še omenimo, da je "Baraga Relief" v privatnih rokah in da so privatne osebe odgovorne za vse, kar pride od "Baraga Reliefa".

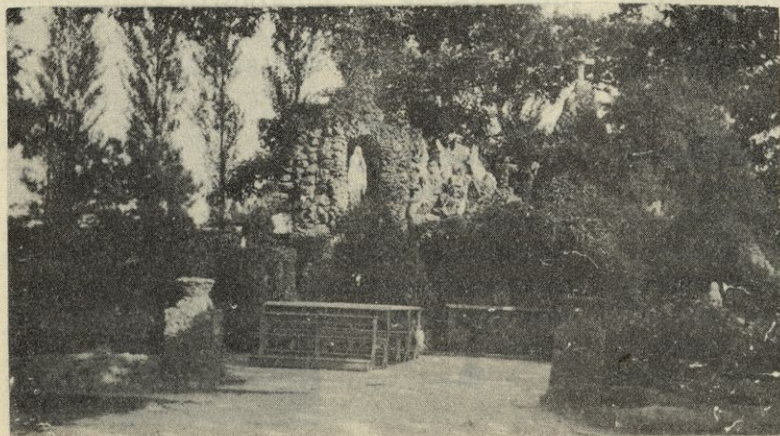
Tisti, kateri še želijo imeti molitvenik "Marija Pomagaj", naj si ga takoj naročijo od nas, ker je zaloga zelo majhna in bo kmalu pošla.

Kot lahko vidite na zadnjih platnicah tega lista, je ta molitvenik tiskan z debelimi črkami in je dober za stare ljudi. Stane \$1.75.

Tega molitvenika ne bomo nanovo ponatisnili, torej imate zdaj zadnjo priložnost, da si ga nabavite od nas.

V zalogi pa še vedno imamo "Družinski molitvenik", ki ima srednji tisk, mehke

platnice in navadno obrezo. Stane en dolar.

Imamo tudi NOVI TESTAMENT v dveh zvezkih, s trdo vezavo in rdečo obrezo. Oba zvezka skupaj staneta \$4.00.

Zdaj bi radi vam oznani-
li, da bomo prihodnje leto
ponatisnili molitvenik, ki
se imenuje "SKRB ZA DU-
ŠO", kot je naslov na plat-
nicah. Znotraj pa ima na-
slov "Zdravnik moje duše".

Sestavil ga je dr. p. An-
gelik Tominec, o.f.m., in
izšel je iz Ljubljane leta
1935.

Starejši Slovenci bodo
veseli, da ima ta molitven-
ik bolj debel tisk.

Za zdaj pa naj si noben
ne naroči tega molitvenika,
dokler ne oznamimo, da je
že natisnjen in pripravljen
za razprodajo.

Ponatisnili bomo tudi
tretjeredniški molitvenik,
ki nosi naslov "PRIROČ-
NIK ali OBREDNIK III.
REDA SV. FRANČIŠKA".
Izšel je iz Ljubljane leta
1939.

Tudi za ta molitvenik po-
čakajte, da oznamimo, kdaj
bo pripravljen.

Na strani 20. te številke
lahko vidite, da smo za-
čeli z novo povestjo "Tere-
zija Neumann", kakor smo
zadnjič napovedali. Gotovo
bo vas zelo zanimala.

VEČNI POPOTNIK

Naročniki v CHICAGO in
SOUTH CHICAGO lahko
pričakujete, da jo bo en-
krat ta mesec k vam pri-
mahal brat Antonin, da bo
naročnine pobiral. Hvaležni
bomo vam za vsako prijaz-
nost njemu izkazano in Bog
in Marija vam poplačajta!

Ta zgodba je bila v an-
gleščini spisana po zadnji
svetovni vojni in je torej
najnovejša. Med mnogimi
ameriškimi vojaki se je
vzbudilo zelo veliko zani-
manje za Terezijo Neu-
mann, ker so jo smeli oseb-
no obiskati v njeni domači
hisi v Konnersreuthu ali
med vojno ali pa po vojni
med okupacijo nemške de-
zele. V prvem poglavju na-
še nove povesti boste lah-
ko videli, kakšne vtise je
Terezija Neumann napra-
vila na ameriške vojake, ki
so jo obiskali.

Zanimivo bi bilo, koliko
naših slovenskih fantov je
bilo tako srečnih, da so
mogli Terezijo Neumann
videti. Nekateri so jo go-
tovo videli, saj je neka
ženska lani na Zapečku pi-
sala, da jo je njen sin videl
med vojno.

Kaj pa če bi vi slovenski
starši pisali, če je vaš
sin obiskal Terezijo Neu-
mann in kaj je mislil o
njej?

Ves svet ve o Tereziji
Neumann, da nosi na svoj-
em telesu Kristusove pet-

ere rane.

Splošno pa ni znano, da
smo tu v Združenih državah
imeli ravno tako osebo. Ta
je bila Mary Rose Ferron,
ki je živel v mestu Woon-
socket v državi Rhode Is-
land. Rojena je bila leta
1902, umrla pa je leta
1936.

Ameriško dekle, Mary
Rose Ferron, ni imela le
peterih Kristusovih ran,
marveč je imela rane od
Kristusove trnjeve krone,
rano na rami od težkega kri-
ža in vse krvave lise, ki
jih je Kristus dobil pri bi-
čanju. Na nekaterih petkih
je trpela vse muke križan-
ja in kri ji je tekla iz vseh
ran skozi celi mesec julij,
ki je posvečen presveti
Rešnji Krvi Jezusovi.

Terezija Neumann je ve-
dela za Mary Rose Ferron.
Zato je nekemu Amerikan-
cu, ki jo je prišel obiskat,
rekla, da bi bil rajše v Ame-
riki ostal in obiskal njeno
"sosestro", kot je Mary
Rose Ferron imenovala.

Imamo angleško knjigo o
Mary Rose Ferron. Mogoče
bomo lahko kdaj kaj več o
njej pisali v tem listu.

V Koledarju ste gotovo
brali misijonski članek "V
službi velikega Kralja", ki
ga je spisal fr. Bazilij, ki
ima enkrat sem v Ameriko
priti. On je frančiškan in
bogoslavniški študent, ki
bo morebiti prihodnje leto
v mašnika posvečen - tu
v Ameriki, če Bog da.

Zdaj on piše, da naj bi
mi naredili majhen poprav-

ek glede njegovega članka v Koledarju. Takole piše: "Koledar Ave Maria je medtem že gotovo izšel in v njem moj misijonski članek 'V službi velikega Kralja'. Zdaj pa bi Vas lepo prosil, če bi pod 'Lemontski odmevi' v Ave Mariji objavili majhen popravek. V članku sem omenil, da delujejo na Kitajskem štiri slovenske bistriške šolske sestre iz tretjega reda sv. Frančiška. To število je držalo, ko sem pisal oni članek. Zdaj pa sem zvedel, da se jim je pridružila letos že peta misijonarka. To je s. Jožefa Kerec, nečakinja slovenskega salezijanskega misijonarja msgr. Jožefa Kereca, ki vodi tamkajšnjo misijonsko pokrajino. Torej je vseh znanih slovenskih misijonark, hčera sv. očeta Frančiška, štirinajst in ne

trinajst, kakor sem pisal v članku."

Joe Gregorich, Oak Park, Ill., je nam zopet daroval

BOŽIČNE KARTE

Na razpolago imamo za vas krasne božične karte ali razglednice, ki so izdelane v pravem božičnem duhu.

Te karte so tiskane v dveh jezikih: v slovenščini in angleščini. Torej, ko si jih naročite od nas, jasno označite, v katerem jeziku jih želite imeti. Dobite lahko samo angleške, ali samo slovenske, ali pa polovico angleških in polovico slovenskih.

Stanejo \$1.00 po zavoju. V vsakem zavoju je 20 kart.

nekaj slovenskih knjig za našo knjižnico. Zelo smo mu hvaležni. Iskren Bog plačaj njemu!

Saj je mnogim dobro znan ta goreč Baragov častilec, ki je že veliko pisal o svetniškem škofu Baragu in vedno išče nove podatke o njegovem življenju. Sam ima precejšnjo zbirko Baragovih knjig

— Samostanski firbec

Ave Maria Koledar za leto 1950

Cena:

za U.S.A. & CANADA - \$1.00

za drugod: \$1.25

Med zanimivimi spisi in članki so sledeči: "Zavetniki poklicev in njih prazniki" - p. Pij, o.f.m.; "V službi velikega Kralja" - fr. Bazilij, o.f.m.; "O novih Amerikancih" - p. Bernard, o.f.m.; "Janez Tori, misijonar" - Rt. Rev. John Zaplotnik, j.c.d.; "Kapucin p. Pio" - p. Rafael, o.f.m.; "Škofova 20-letnica na Willardu" - p. Odilo, o.f.m.; "Sveto leto 1950" - p. Fortunat, o.f.m., itd.

Naročite Koledar tudi za svoje prijatelje in znance, posebno pa za begunce!

CLEVELAND, O. – Piše Frances Baraga, tajnica Zveze oltarnih društev: Prečastiti očetje frančiškani! Po sklepu seje Zveze slov. oltarnih društev, ki se je vršila dne 30. oktobra letos, je bilo odobreno, da se pošlje \$500.00 za Baragov romarski dom v Lemontu, Ill., da bomo imele eno sobo v domu na ime slovenskih oltarnih društev v Clevelandu.

Vas vse očete frančiškane lepo pozdravim in Vam želim obilo sreče in božjega blagoslova pri Vašem trudapolnem in velikem delu z zidavo in dovršitvijo tako lepe in velike stavbe romarskega doma. Naj Vam ta priloženi ček napravi malo veselja, da boste lažje započeto delo nadaljevali.

(Naj vam Bog tisočero povrne, pre-dobre clevelandske žene! In naj vsak, ki to bere, vidi, kolika hvaležnost gre vam za zidavo romarskega doma. Vaš zglede bi težko kdo prekosil. – Slovenski frančiškani v Lemontu.)

PITTSBURGH, PA. – Piše Mrs. A. Knaus: Častiti očetje frančiškani! Srčno se zahvalim za med, pa kar 5 funtov ste mi ga poslali. Letos sem bila tudi jaz med srečnimi, ko je bilo moje ime dvignjeno pri reflanju. Bog daj in Marija Pomagaj, da bi drugo leto še več pridne čebelice meda nanesele. Ta med bodem hranila samo za zdravilo, ker je res pravi med. Ima tak okus kot v starem kraju. Še enkrat lepa hvala.

Za Ave Maria pa želim veliko uspeha in novih naročnikov. Jaz bi prav težko

bila brez te knjige Ave Maria, ker komaj čakam, da jo v roke dobim, in tudi moj mož jo rad bere. Rada bi Vam kaj več pisala, pa nisem tako izurjena v pisavi.

ELY, MINN. – Piše Uršula Tratnik: Cenjeni frančiškani! Naznamim Vam, da sem v redu prejela med. Kako sem bila presenečena, ko sem v Ave Marija mesečniku videla moje ime, da sem tudi jaz med tistimi srečnimi, da sem vinala med. Bog naj da zdravja patru Johnu še mnogo let, da bojo še veliko medu pridelali. Bog naj blagoslovi Vas in Vaše delo.

CLEVELAND, O. – Piše Anton Meljač: Častiti očetje frančiškani! Ko sem prejel Ave Maria za oktober, sem zagledal ime moje žene in številko 80. Sem tukaj videl, da je to številka, ki prinaša srečo, namreč srečo sladkega medu, ki ga je sreča naklonila moji ženi tisti čas, ko ste dvigali številke na medenem pikniku. Najprej, hvala Bogu, ki je ustvaril dobre in pridne čebelice, da so Vam nanosile tako dober in sladki med, in hvala Vam, častiti Father John Ferlin, za Vaš trud pri čebelah. Brez Vašega zanimanja bi gotovo ne prejeli tega koristnega medu.

Med smo prejeli 13. oktobra. Pripeljal ga je častiti Benedikt Hoge s svojim avtom prav do hiše in njegova draga mati, Mrs. Mary Hoge, ga je prinesla v hišo. Rekel sem samo hvala. Ni imela časa dobra žena. Se ji je zelo mudilo,

ker da ima še več zavojev za raznesti po hišah. Samo na kratko naj povem o tej dobri Mrs. Hoge, da je tako pridna kot so lemontske čebele. Vedno je delavna pri katoliških društvih in vedno skrbi tudi za Lemont. Tam je še veliko dela v Lemontu in je torej tudi potreba. Zato jo vidimo večkrat, ko obiskuje dobre ljudi in prosi za darove za potrebni Baragov dom. Vsa čast taki in enakim ženam!

Kakšno je moje mišljenje, naj povem, dragi rojaki. Danes je potreba velika, vse povsod da se pomaga katoliški stvari, to so katoliške cerkve in dobrodelni zavodi po širnem svetu. Vse prosi in na nas apelirajo, da naj jim pomagamo. Vse dobro in prav, da se jim pomaga, ali vendar mi Slovenci mislimo najprej na svoje ustanove in zavode in dobrodelne namene. Imamo slovenske misijonarje tam v Indiji in na Kitajskem in še drugod. Pred vsem mislimo na Lemont. Tukaj je še velika potreba darov za Baragov dom in da se vzdržuje frančiškanski samostan, to je naš slovenski frančiškanski dom. Pomislimo, da se v tem samostanskem domu vzgajajo naši bodoči duhovniki, naši slovenski misi-

jonarji, ki jih bode naša stara, nekdanja tako verna domovina zelo potrebovala, da bodo šli naši sinovi tja rešiti duše naših ljudi v domovino v Slovenijo, ki so bili tako verni, danes zapuščeni brez pastirjev. Zato pravim, da mi tukaj najprej svoje podpiramo in svoje, naše vzdržujemo. Slovencev v Ameriki nas je malo, zato je potrebno, da tukaj vzdržujemo, kar imamo in kar bode slovenskemu narodu v večjo korist. Amerikanov, Angležev, Poljakov, Čehov in drugih narodnosti je po številu veliko več in ti skrbijo za svoje samo. Za naše, kolikor jaz vem, za nobeden slovenski zavod ali namen nas Slovencev ne dajo nič. Torej svoji k svojim tu velja.

So naši misijonarji v Indiji. Ti so zelo revni. Nas vedno prosijo, ker bi radi zidali cerkve in šole, pa nimajo sredstev. Priskočimo jim na pomoč, vsaj z malim darom. Darove sprejme Rev. Julij Slapšak, 3547 E. 80th St., Cleveland, O. Bodimo pridni kot so lemontske čebelice. Male so, pa so veliko nanesele sladkega medu, in kako jih danes vsi hvalimo! Tako bode naš nebeški Oče nas pohvalil in vsak dober dar dobro poplačal, kar bomo mi storili tem, ki si sami ne morejo pomagati. Sprejmite danes 5 dolarjev za Baragov dom.

DENVER, COLO. — Piše Regina Skiff: Dragi spoštovani očetje frančiškani! Prav lepo se Vam zahvalim za to veliko nagrado medu. Sem bila iznenadena, ker sem dobila toliko medu. Oh, pa kako je dober. Bo ravno prav prišel za božične potvice in je tudi dober za zdravila. Father, ste se preveč odškodovali. Dosti ste imeli dela in trpljenja, preden ste to vse spravili v glaže. Bog naj Vam poplača ta Vaš trud.

MILLVALE, PA. — Piše Johana Er-lach: Dobila sem pismo 15. oktobra od moje nečakinje. Mi piše, da so ji gospod župnik povedali, da je neka zlobna roka 12. avgusta v struški fari vzela ven iz tabernakeljna sveto Rešnje Telo in

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu
klubu sledeči:

AGNES GALE, Cleveland, O.
ANTON MELJAČ, Cleveland, O.
GEORGE PAVLESIČ, Ambridge, Pa.
ROZALIJA BOJANC, Pittsburgh, Pa.
ROZALIJA GOLOB, Pittsburgh, Pa.
MARY PRISTOW, Cleveland, O.
MR. MRS. MARTIN FEAR, Pueblo, Colo.
ANGELA MALESICH, Dillon, Mont.
IVANA KIRN, Waukegan, Ill.
ZVEZA OLT. DRUŠTEV, Cleveland, O.
A. & R. CHUCHNIK, Tampa, Fla.

monštranco in kelih, v katerem je bilo 200 posvečenih hostij. Pa vrata niso bila nič poškodovana v tabernaklju. So bila glih tako zaklenjena, kot so jih gospod župnik pustili. Gospod župnik so v Šmihelu s prižnice oznanili, da bodo imeli 2 nedelji molitve po vseh cerkvah za to bogoskrunstvo.

Kaj ni to res žalostno in velik smrtni greh, da človeka kar groza trese, ko so ljudje tako hudodelni, da morejo kaj tacega napraviti. Prosim Vas, pa še Vi molite na ta namen.

ROCK SPRINGS, WYO. — Piše **Mary Hafner**: Častiti očetje frančiškani! Vam dam vedeti, da sem dobila med, obe pošiljatvi, najprej ta male in pa še ta večje glaže. O, ne veste, kako sem bila vesela, ko sem brala Ave Marijo, ko vidim moje ime not. Joj, solze so mi prišle v oči iz same sreče, da sem bila tudi jaz med srečnimi. O, pa toliko ste poslali! Bog Vam velikokrat lonaj! Jaz se Vam ne morem dosti zahvaliti.

CLEVELAND, O. — Piše **Alojzija Kužnik**: Častiti očetje frančiškani! Prosim Vas, da bi zopet priobčili moj dopis v listu Ave Maria. V zadnji številki tega lista sem prosila za pomoč čč. gg. jezutom in podpornemu društvu za stare in onemogle duhovnike.

V tabernakeljnu globokovernih duš je vzplamtela čista ljubezen do bližnjega in njena dobrotta se je začela razlivati na rane mučencev v boju za sv. vero.

Do danes, to je 22. 10. 49., sem prejela darila od sledečih dobrotnikov(nic): po \$112: Neimenovana; po \$100: Mr. & Mrs. Kužnik; po \$10: Rev. N.N., (za sv. maše) Joseph Konchan; po \$5: Mr. J. Štampfel, Mr. Mrs. F. Jurečič, Mrs. A. Fortuna, Mr. M. Luzovec, Mrs. K. Grmovšek, Mrs. M. Azman, Mr. F. Tushar; po \$2: Neimenovan, (za sv. mašo) Mrs. M. Knaus; po \$1: Neimenovana.

Mrs. M. Koren, Chicago, je sporočila, da so poslale vrečo moke na č.g. Čadeža. Mrs. B. Kralj, Cleveland, pa je

poklonila veliko različnih in še prav dobrih oblek in t.d. za revne družine. (Poštino bom iz svojega plačala.)

Upam, da so poleg imenovanih tudi še drugi dobrotniki(ce), ki so poslali darila ubogim duhovnikom.

V imenu vseh čč. gg. duhovnikov Vam vsem skupaj in vsakemu posebej kličem: "Prisrčen Bog plačaj!" Božji blagoslov naj Vas spremlja na poti življenja, po smrti pa večno plačilo v nebesih.

Globoko sočutje in velika skrb za uboge duhovnike v stari domovini me še naprej s tako silo priganja na delo, da ne morem in ne smem končati prej, da jim vsaj malo olajšamo silno trpljenje v ječah, bolniških posteljah in nevarnih potih v službi Gospodovi.

MOLITE

za naše pokojne naročnike:

ANTON LONGAR, Lorain, O.
 JOHN STREKAL, Cleveland, O.
 JOS. JAKSIC, Cleveland, O.
 ANNA KOS, Cleveland, O.
 JOHN OMERZA, Cleveland, O.
 ROZALIJA BOJANC, Pittsburgh, Pa.
 ELIZABETH AHLICH, Cleveland, O.
 ANNA SALOMON, Glenshaw, Pa.
 JOHANA KOKAL, Universal, Pa.
 JOS. PIKS, Cleveland, O.
 BARBARA CVETIC, Pittsburgh, Pa.
 MARGARET MERVAR, San Francisco, Cal.
 M. DRAGOVAN, San Francisco, Calif.
 FRANCES PETKOVSEK, Little Falls, N.Y.
 URSULA ZEVIK, Indianapolis, Ind.
 FRANCES SEMIČ, Indianapolis, Ind.
 MARY FLOJS, Indianapolis, Ind.

Naj počivajo v miru!

Kako bi bilo lepo, da bi jih za božične praznike kar najbolj presenetili in razveselili. Storimo krščansko delo usmiljenja. Nasitimo jih, objujemo in preskrbimo potrebna oblačila. Če še tako težko damo, dajmo, dajmo veliko, vsak in vsi, več ko moremo.

Daril sicer ne bi še prejeli za praznike. Le veselo sporočilo v božičnem pismu od dobrih in usmiljenih slovenskih katoličanov v Ameriki, z označbo čim večje denarne pomoči, s katerim zneskom se bo nakupilo in odposlalo tako nujnih potrebščin, bo olajšalo telesno bridkost, povečalo dušno veselje in lepoto božičnih praznikov.

Ime in znesek vsakega dobrotnika(ce) bom zapet v eni prihodnjih številka tega

Spodaj je naš novi turn za zvonove. Vidite, kako ravnokar dvigajo večji zvon proti vrhu turna. Dva manjša zvonova sta že gori. Father Andrej in Father Čarli čakata na vrhu. Turn stoji blizu garaže.

lista objavila. Ko bom od č. g. duhovnikov prejela tozadevno potrdilo, ki se bo strinjalo znesku priobčenih darov, bom tudi istega takoj odposlala za priobčitev.

Ako pa kdo izmed Vas želi poslati božično darilo v blagu (zaboj, ne denarja), ali živila, spodnje perilo, blago za vrhnje obleke itd., naj naslovi za jezuite na:

G. Venceslav Vrtovec
Wagensperk 13. Šmartno pri Litiji
Slovenija, Jugoslavija

(Č. g. Vrtovec mi je sporočil, da naj bo naslov tak kakor zgoraj, brez okrajšan č. ali s.j. ali d.j.)

Za podporno društvo starih in onemoglih duhovnikov pa naslovite na:

G. Anton Čadež, kat. v pok.
Ljubljana pred Škofijo 7
Slovenija, Jugoslavija

Jaz pa sem še v nadalje z vso vestnostjo in poštenostjo na razpolago, da bom sprejemala vsak prispevek denarja za obe imenovani skupini. Po njihovem naročilu bom skrbno nakupila vse potrebne stvari, jih spravila v zaboje in odposlala.

Vsi, ki ste odposlali, ali če boste odposlali darila, živila ali obleko, bi mi bilo zelo ustrezno, če mi sporočite, ker to bi mi omogočilo spravljati skupaj bolj pravilno vsebino in hitrejšo opremo zabojev.

Sprejmite lep pozdrav in pošljite veliko božičnih daril za naše uboge duhovnike na moj naslov:

Alojzija Kužnik
754 E. 90 St., Apt. 8
Cleveland 8, Ohio

PITTSBURGH, PA. — Piše John Golobčič: Častiti gospod! Dam Vam znati, da sem prejel med, ki ste mi ga poslali. Lepa hvala Vam zanj. Kadar bodem pekel potice, bodem pa eno Vam poslal, ali jo bodem pa sam prinesel.

Dam Vam znati, da je od moje žene brata, Mr. Bojanca, žena umrla 14. oktobra. Ona je bila jako dobra katoličanka. Mr. Bojanc je bil eden prvih zastopnikov od Ave Marije. On je bil veliko let cerkveni odbornik.

Umrle so se dve drugi ženi, dobri katoličanki. To so Ana Salomon in Barbara Cvetič. Vse tri bode fara jako pogrešala.

Mrs. Rozalija Bojanc je zapustila dve hčeri in 4 vnuke. Mrs. Cvetič je zapustila pa sedem sinov in štiri hčere in 39 vnukov, Mrs. Salomon pa samo enega sina. Vam vse tri priporočam v molitev.

Morda se vidimo v kratkem, ne vem kedaj.

PITTSBURGH, PA. – Piše **John Bojanc**: Uredništvo Ave Maria! Prosim, da se moja žena, Rozalija Bojanc, vpiše v kolono mrtvih, ker je 14. oktobra umrla. List je prihajal na moje ime, John Bojanc, in tako ga še želim prejemanj do smrti. In tukaj Vam pošljem za sv. maše za Rozalijo Bojanc \$32.

PITTSBURGH, PA. – Piše **John Bojanc**: Častiti gospodje! Tukaj Vam pošljem check kot dar za Baragov romarski dom. Vpišite ime naše pokojne mame, Rozalije Bojanc. Tudi en check pet dolarjev v imenu Rozalije Golob.

CLEVELAND, O. – Piše **Helena Somrak**: Cenjeno uredništvo Ave Marije in očetje frančiškani! Dobila sem med od Vas, dve kangljici. Se Vam najlepše zahvalim zanj. Ga bomo imeli za prehlad pozimi, ker je tako sladak. Želim Fadru Ferlinu, da bi imeli veliko napredka za naprej s čebelicami in da bi dosti medu nanesele te pridne čebelice in se jim lepo Fadru zahvalim Ferlinu.

BRIDGEVILLE, PA. – Piše **Mary Kopic**: Cenjeni frančiškani! Prav lepo se zahvaljujem za poslani med. Nisem se mogla načuditi, ko ste mi ga toliko poslali. Jaz sem ga dala mojim otrokom, vsakemu en glažek, da bodo pokusili

Lemont Brezje med.

Jaz zelo rada berem Ave Marijo. Komaj čakam, da pride.

MEADOW LANDS, PA. – Piše **Tončka Rozman**: Zahvala Mariji Pomagaj, da so prišli starši in bratje po velikih težavah v Ameriko.

V HVALEŽEN SPOMIN

MRS. JOSEPHINE MEGLEN

Umrla je v Pueblo, Colo., naša dolgoletna zastopnica. Veliko je ta žena storila za naš list. Ko je bila še bolj pri zdravju, je šla včasih z menoj po hišah. Še sedaj jo imam pred očmi, kako žalosten obraz je naredila, ako je kdo odpovedal Ave Marijo. Kar iz srca je vzdihnila: "Pa vendar ne boste ta list odpovedali – že radi Marijinega imena!" Tako je bila potrta, da se je meni smilila, ker sem jo poznal, kako iskreno je častila Mater božjo.

Skoro vsako leto, ko sem prišel v njeno hišo, mi je pokazala kip Marijin in rekla s solznimi očmi: "Vidite ta kip? V temle kotu sem ga pustila takrat, ko je bila tista strašna povodenj. Pa sem rekla: 'Marija, Ti boš tukaj ostala, pa mi hišo varuj. Saj veš, da sem uboga vdova z otroci.' In smo bežali iz hiše. Vidite, koliko hiš je voda odnesla, moje pa le ni. Jaz se ne morem nikdar dosti zahvaliti Mariji. V vseh rečeh mi je vedno pomagala."

Pokojna je bila več let bolna, pa je vedno vse voljno prenašala. Najbolj je bila žalostna, če ni kakšen dan mogla k sv. maši. Vedno mi je v tem tožila, da veliko je pokojna trpela v svojem življenju. Prej jo je trla revščina, sedaj ko so otroci odrasli pa bolezen toliko let.

Počivaj v miru božjem, blaga žena! Upam, da ti je Bog obrisal vse solze na priprošnjo Matere božje, katero si tako častila tukaj na zemlji. Upam, da si tam, kjer ni več solz, ne bolečin. Moje sožalje njenim sinovom in hčeram in Vam rečem: Hodite po potu Vaše pokojne matere! Držite se njenih naukov! Ne bo Vam žal na zadnjem uro.

Brat Antonin

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

DAR LISTU--Po \$5: I. Slak; po \$4: 'Oblak; po \$2.50: T. Terselic, Mrs. Drasler, I. Gruden, M. Kaps; po \$2: A. Vahcic; po \$1.50: U. Strubel, A. Kuznik; po \$1: M. Oberstar, M. Selak, J. Cesnik, F. Horazen, J. Heraver; po .50¢: M. Moritz, L. Simonelich, M. Betchie, F. Hribar.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO--Po \$10: D. Hudoklin; po \$5: J. Zaletel, F. Ivancic, P. Zagar, F. Racic, Mrs. F. Ivancic; po \$4: M. Kuhar; po \$3: J. Stmetz, F. Pirsh, P. Laurich; po \$2.50: R. Kaucic; po \$2: M. Haffner, J. Petrinja, P. Primožic, A. Zitnik, V. Krajc, A. Kocevar; po \$1.50: J. Resman, A. Kesec; po \$1: R. Marijon, J. Hocevar, L. Simonelich, M. Lovko, M. Mahkovec, P. Russ, A. Prijatelj, A. Tomazic, A. Nemanich; po .50¢: M. Betchie, H. Preotle.

ZA BARAGOVO ZVEZO--Po \$2: P. Russ, M. Kerzic, N.N.; po \$1: J. Papesh.

ZA ROMARSKI DOM--Po \$500: Zveza Altarnih Društev, Cleveland, Ohio; po \$10: A. Gale, I. Kirn; po \$5: A. Meljac, G. Pavlesic, R. Bojance, R. Golob, J. Jager, A. & R. Chuchnik, M. Pristow, F. Pirsh, Mr. Mrs. M. Fear, A. Malesich; po \$4.50: F. Penko; po \$3: Mrs. F. Ivancic; po \$2: M. Turk, M. Pecnik, A. Setnicar, G. Veselic, B. Papesh; po \$1: M. Zabukovec, T. Glatz, M. Prhne.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA--Po \$25: A. Malesich; po \$20: J. Skufca, P. Kokal, M. Kuhar; po \$10: M. Kalan, M. Tezak, A. Grill; po \$2: B. Strahan; po .50¢: F. Suhadolnik.

ZA LUČKE--Po \$50: M. Kalcic; po \$5: A. Gale, J. Rosenberger, A. Malesich; po \$4: M. Koncilija; po \$3: Mrs. L. Mladich, M. Turk, R. Skiff; po \$2.50: M. Kovach; po \$2: F. Petric, A. Zokal, A. Mozina, J. Poles, J. Gornik, A. Kosec, M. Kastelic, M. Marincic, M. Fink, M. Javornik; po \$1.50: R. Bizjak, J. Dragovan; po \$1: A. Oratch, J. Krumberger, F. Levstik, M. Jelarcic, R. Mišek, F. Luskovich, F. Kastigar, A. Berus, A. Farce, A. Mlakar, F. Muren, T. Rozman, A. Unetic, V. Pogacnik, M. Lakner, M. Urbancic, I. Kozelj, M. Zabukovec, Mrs. Culek, M. Zagar, R. Verbic, Mrs. J. Korencic, I. Grzel, A. Rudman, F. Minn., M. Grajner, M. Retel, M. Struna, F. Kastelic, A. Klancar, A. Moonich, M. Marino, A. Kraus, C. Marolt, Mrs. Chuchnik, A. Kocevar, Mrs. Gregorich, M. Martincic, K. Lopic, Mrs. F. Horzen, R. Marijon, J. Skufca, U. Lovsin; po .60¢: S. Podgornik; po .50¢½: J. Kasic, I. Majnik, G. Malaker, F. Baraga, J. Sustarsic, M. Bahor, A. Novak, M. Konechnik, J. Stimetz, A. Peterlin, A. Modic, K. Polanshek, M. Marosh, K. Pristopec, F. Peme, U. Sepic, F. Suhadolnik, C. Malesic, A. Kozuh, J. Govednik, J. Svete, F. Petrovcich, Mrs. Drasler, I. Gruden, U. Budic, A. Pelcic, Mrs. A. Udovich; po .27¢: M. Kulc; po .25¢: T. Babich.

ZA SVETE MAŠE--Po \$300: J. Skufca; po \$100: Friends & Relatives of J. Strekal; po \$75: M. Majerle; po \$43: A. Zeleznik; po \$40: K. Koloivic; po \$38: J. Bojance; po \$30: M. Erchul, R. J. Zak; po \$22: L. Zaletel, A. Sasek; po \$20: M. Kobar, J. Oblak, J. Rosenberger; po \$19: P. Zigman; po \$16: F. Minn.; po \$15: A. Sluga; po \$12: M. Koncil-

ija; po \$10: A. Pičely, J. Alic, F. Kastelic, L. Raddell, A. Bukovec, M. Zupancic; po \$9: H. Dolinar; po \$8: J. Anzicek, M. Krasovec, A. Korelc, M. Trusnik, A. Zokal, V. Rovanske, F. Smrke, M. Turk; po \$7: M. Kalan, R. Pozlep; po \$6: I. Gruden, M. Urajnar, Mrs. L. Povse, A. Zajc, K. Triller, F. Perme, S. Podgornik, F. Pust, E. Kostello, J. Govednik, J. Husich, J. Bostjancic, I. Kirn, M. Konechnik, A. Madric; po \$5.50: G. Opeka; po \$5: L. Piks, K. Lopic, A. Setnicar, A. Grdina, F. Bostjancic, M. Shircel, M. Malovic, A. Sterk, M. Kofal, J. Petrincic, P. Russ, J. Martincic, M. Perusek, H. Milhavic, A. Markota, A. Jalovec, M. Grajner, F. Shenk, J. Strojic, F. Anzicek, P. Kokal Sr., T. Peterlin, A. Macek, M. Dragan, F. Holst, M. Draz., M. Turk, M. Zickar, A. Novak, H. Berdek, Mrs. Stepic, C. Verscay, Mrs. F. Horzen; po \$4: J. Skufca, M. Krasevic, M. Skala, B. Evans, F. Kozele, M. Kuhar, J. Pintar, L. Simonelich, M. Novoselc, G. Pavlesic, B. Naglich, L. Zaletel, J. Koren, F. Lupsina, M. Krajnc, A. Kosir, J. Paukovic, L. Chemazar, A. Feuce, F. Jalovec, M. Pogan, F. Fink; po \$3: A. Planovsek, P. Droll, A. Setnicar, F. Humar, F. Muren, A. Tekauc, V. Pogacnik, F. Ulchar, P. Prah, F. Stergas, P. Laurich, J. Mahin, K. Mandel, M. Seitz, M. Stukel, F. Buchar, M. Hochevar, M. Kozaglav, M. Pristow, F. Krebelj, J. Jager, T. Hauptman, K. Zagar, M. Lustig, J. Zupin, M. Svigel, Mrs. J. Glivar, J. Bratush, M. Prhne, I. Majnik, A. Gale, J. Sustarsic, R. Stefanic, L. Mladich Jr., J. Krumberger, T. Muc; po \$2.50: J. N. Simoncich, M. Retel; po \$2: M. Zabukovec, U. Strmole, J. Stmetz, K. Gersic, A. Krejacic, M. Moritz, M. Furar, A. Jakopin, F. Petric, J. Mivec, G. Malaker, F. Penko, M. Mahkovic, J. Struna, J. Stmetz, F. Vehovic, I. Kirn, V. Mollich, T. Zortz, F. Sardocho, M. Madronich, M. Bokal, R. Zupancic, M. Struna, K. Pristopec, F. Turk, M. Selak, Mrs. M. Sodec, U. Lintol, M. Bilthauer, H. Moren, M. Rafold, M. Butcher, M. Zagar, J. Strojic, J. Hocevar, M. Stariha, L. Schultz, M. Zalar, M. Hribernik, J. Chacata, A. Russ, J. Prhaj, F. Sever, F. Habjan, A. Pirman, Mrs. Jereb, C. Malesic, A. Mlaker, B. Gerzin, A. Unetic, M. Marincic, M. Prhne, C. Govednik, A. Nose, M. Struna, J. Pintar, H. Zore, J. Krumberger, M. Grum, J. Perko, M. Zabukovec, M. Ross, A. Kozlevcar, J. Ozanic; po \$1.50: F. Bambich, Mrs. J. Pucel, M. Kopac, L. Sagadin; po \$1: M. Hoge, J. Strekal, Wm. A. Toplikar, I. Svet, J. Pintar, R. Marijon, A. U. J. Hocevar, Mrs. Gregorich, F. Stonich, J. Logar, A. Zupancic, M. Darovic, A. Peterlin, M. Marino, J. Resman, J. Skorenshek, J. Menart, P. Majerle, J. Pauc, J. Stark, M. Race, A. Majerle, M. Vidmar, A. Logar, J. Shiltz, P. Strnad, M. Karsnik, J. Svetina, M. Lautar, U. Sepic, N. N., A. Tomsic, F. Suhadolnik, Mrs. Averstak, A. Kozuh, G. Repp, A. Kutnar, J. Zupan, Mrs. M. Zainer, M. Zajc, J. Godec, M. Babich, A. Kostelc, M. Drobnic, F. Kastigar, F. Govekar, A. Bencin, J. Erjavec, J. Pazel, J. Krumberger, F. Levstik, F. Pengal.

ZA NOVEMBERSKE MAŠE IN MOLITVE: Po \$20: F. Gorenc; po \$16: M. Casserman; po \$15: E. Ule, M. Sajovic, D. Orazem; po \$13: J. Barbes, M. Jalovec; po \$10: A. Malesich, A. Gaspar, V. Hochevar, H. Lavrich, J. Petrovcich, F. Pirsh, Jaksic Fam., A. Svigel, M. Prc, J. Mihelich, A. Skalar; po \$9: K. Zeleznik, M. Flajnik, R. Glazar; po \$8: A. Savnik, S. Forjan, A. & R. Chuchnik,

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

F. Kersmanc; po \$7: J. Poljak, B. Zagar, C. Malenšek, A. Klancar, A. Hočevar, M. Pavlesic, L. Fon, J. Rodina; po \$6: J. Cankar, M. Casserman, K. Grmovsek, K. Kleric, M. Strancar; po \$5: M. Gracer, V. Krajc, F. Flajnik, J. Gerbeck, M. Kovach, J. Pauc, A. Lim, M. Delost, B. Hunter, M. Zakrajsek, M. Škerjanc, J. Polc, A. Bajt, L. Hren, K. Vucko, M. Smole, T. Turk, M. Tomazin, J. Oblak, F. Skubic, K. Subic, M. Pogon, L. Bucar, A. Jerman, F. Majerle, F. Maleckar, L. Kocjan, M. Hočevar, A. Zitnik, M. Meznaric, J. Gornik, J. Cimperman, A. Springer, J. Hren, A. Bukovec, A. Grdanc, A. Sampson, M. Oblak, T. Ogrinc, J. Ponikvar, A. Gale, M. Hlad, J. Persin, J. Bradac, M. Jalovec, A. Mozina, F. Ivancic, J. Gruden, J. Potocnik, T. Narobe, M. Cekada, A. Hočevar, J. Atzenbeck, M. Senica, M. Osterman, M. Petchauer, J. Skorensek, I. Boh, M. Lustig, A. Ursic, A. Trenta, A. Skrabec, A. Macek, M. Kuhar, M. Lovko, M. Meljac, A. Knaus, M. Coprich, A. Ferik, G. Hozjan, J. Knaus, M. Majerle; po \$4: F. Osredkar, A. Anzar, L. Štebarnak, A. Sternisha, F. Starr, M. Pekol, J. Anzlovar, F. Janezic, J. Furlan, A. Urankar, M. Pakiz, D. Hudoklin, B. Papez, M. Canalas, M. Gande, M. Thompson, M. Vilar, L. Pavsek, F. Šhenk, E. Csanadi, J. Mrak, F. Kosmrl, J. Perko, L. Sustersic, F. Mislej, K. Zagar, M. Mahkovec, M. Meitzen, M. Peterlin; po \$3: M. Zunic, C. Šmekar, F. Suhadolnik, F. Derovsek, A. Horvath, J. Fajfar, M. Mohorko, R. Pershe, C. Jeglic, J. Turk, M. Petric, K. Zalec, M. Gerl, F. Pogacnik, T. Archul, B. Gornik, V. Kurent, M. Modic, F. Bachnik, M. Golobich, M. Kastelic, M. Fink, F. Ekhardt, J. Hiti, M. Zabukovec, M. Stimek, A. Kuhar, J. Horvath, M. Ivanetic, F. Mesojedec, F. Cerar, M. Gortuna, J. Simec, P. Bukovec, F. Marolt, R. Simec, C. Boncha, T. Plos, M. Darovic, G. Omahen, M. Zupancic, M. Simec, J. Resman, J. Puhek, V. Moltich, A. Sadar, M. Kraus, F. Stark, A. Milautz, J. Zaletel, K. Judnic, A. Leska, J. Tursic, T. Luzar, J. Dobravec, J. Poles, M. Starc, F. Primožic, J. Bovitz, M. Perusek, V. Zorc, F. Kocjancic, F. Kastelic, A. Prudich, M. Panchur, M. Sivic, M. Kovec, M. Jasnar, M. Kapla, N. Urbas, L. Zamerlik, F. Korenčan, M. Seiz, C. Brunecy, A. Kobal, A. Rudman, J. Svetina, M. Vrcec, F. Derglin, A. Jalovec, S. Balazic, A. Kump, J. Mohor; po \$2.50: M. Kovach, J. Pavlesic, J. Petkovsek, M. Markovic; po \$2: A. Peters, M. Persa, S. Leksan, A. Koncan, B. Dolmovic, F. Cerar, H. Nahlgal, M. Vizintin, F. Pirman, F. Skulj, A. Zorman, J. Mramor, J. Kmet, F. Albrecht, A. Glad, C. Bojc, M. Kaporc, J. Pritekel, J. Lesjak, J. Trampus, J. Mihelich, J. Starin, J. Strah, F. Šmekar, F. Tomsic, C. Govednik, J. Ancel, A. Slanc, G. Polajnar, M. Zagar, S. Zele, K. Novak, M. Mihelic, M. Ferkul, H. Prapernik, M. Abe, A. Prijatelj, C. Zatkovic, C. Smolic, A. Urbanc, M. Pangre, F. Barj, J. Fraus, T. Rolich, J. Lipersich, A. Bendin, J. Janezic, M. Ludwig, A. Cratch, F. Pajk, C. Šmekar, M. Strubel, M. Kasel, M. Chervan, A. Zadnik, F. Becjan, A. Zeleznik, M. Maizel, J. Leskovec, J. Barborich, F. Osaben, T. Grum, M. Bilthauer, A. Kogovsek, L. Costello, J. Škerl, A. Urbas, M. Zott, A. Lim, M. Duchman, A. Keller, M. Tauchar, M. Habjan, M. Gregorc, M. Rojc, F. Vehar, A. Ban, J. Benkshe, R. Habjan, C. Starich, M. Zupancic, J. Bancic, K. Mandel, A. Kraincz, L. Repar, M. Strell, M. Šhfrer, T. Mozic, M. Petshe, J. Erchul, K. Judnich, N. Gregoras, A. Breznik, R. Verbic, R. Dezelan, J.

Trost, J. Ray, F. Mikolich, A. Ellenich, M. Spolar, F. Lumerman, J. Korencic, E. Krizman, M. Stariha, M. Prasnikar, M. Klun, F. Balkovec, A. Kosec, M. Lakner, A. Glatz, R. Glavan, M. Zerovnik, M. Jaklic, L. Erlach, J. Somrak, G. Debevc, U. Jalovec, M. Haffner, J. Šampfel, F. Stonich, A. Simonich, A. Picely, J. Pikel, J. Zmec, A. Strukel, J. Habjan, A. Rent, U. Strubel, C. Toporis, J. Skrabe, J. Volaric, A. Jakopin, A. Zupancic, A. Vahcic, U. Crnkovic, P. Kokal Sr., F. Zaller, A. Povirk, F. Kriznik, A. Boldin, P. Schwab, R. Klemencic, F. Hribar, A. Obreza, A. Moonich, F. Sardoč, J. Perko, M. Hajdinjak, A. & F. Zagar, F. Kozel, A. Kuznik, C. Marolt, M. Skulj, J. Tersinar, J. Skrabec, T. Gubanc, M. Alduk, J. Cercek, R. Kenik, J. Sever, M. Zelko, J. Mulec, U. Krzsinik, S. Zalokar, po \$1.50: T. Terselic, J. Masich, M. Mikula, C. Phillips, F. Stegu, M. Retel, A. Krulc, M. Benedict, A. Lican; po \$1: A. Gorisek, M. Lesar, A. Sajoivic, A. Jerman, H. Stampfel, M. Urbancic, F. Seaver, U. Sepic, M. Špehar, F. Hočevar, J. Paukovich, J. Rogel, H. Ponda, Fam. Zlivec, M. Zabukovec, A. Korevec, Mrs. Drasler, M. Milavec, A. Sunja, M. Brezar, A. Pelcic, M. Krasevic, M. Linc, M. Rus, R. Francel, M. Vogrich, A. Ferencak, A. Stepanich, M. Kozjan, R. Kočevar, A. Nemgar, J. Godec, T. Sterling, H. Mozina, M. Pogacar, K. Kucic, A. Osolnik, F. Tagel, M. Prhne, M. Veselic, M. Hren, A. Tekauc, F. Brezovar, M. Kucic, A. Savor, M. Rakun, M. Pogon, V. Mavko, J. Omejc, A. Šuber, J. Roberts, M. Drcar, A. Sustar, T. Kozar, L. Jager, A. Sintic, J. Kobal, M. Hribar, F. Ilc, A. Zagorc, M. Kocman, M. Drobnic, M. Sluga, M. Laus, A. Lopert, J. Erjavc, J. Znidarsic, F. Roitz, M. Trinko, P. Stimatec, M. Novak, J. Beljan, H. Somrak, R. Zupancic, A. Primožic, J. Wesley, F. Kamin, J. Sustaric, F. Vercic, H. Zore, M. Sodec, R. Lamsek, R. Unnik, A. Kodrich, A. Ferbezar, A. Fajfar, I. Korosec, J. Ponikvar, M. Krulc, M. Kolenc, R. Pozlep, F. Straus, A. Majerle, M. Vidmar, J. Šhiltz, P. Šmad, F. Skubic Sr., F. Stokar, J. Papesch, M. Mersnik, A. Rozinka, J. Gustoncic, R. Vicic, J. Štrojin, M. Balkovac, A. Matkovic, M. Butcher, S. Ogulin, M. Zagar, M. Brodaric, J. Jelencic, J. Tkalcic, L. Lndic, F. Petric, T. Znidarsic, K. Bicek, M. Kilttek, C. Mrezar, J. Vesel, J. Pugel, G. Muhic, A. Pintar, M. Kobe, I. Grzel, A. Jerina, A. Stimatez, T. Cvitkovic, M. Judnic, P. Kobe, A. Tezak, F. Malovrh, M. Turk, A. Pakiz, F. Baloh, F. Russ, A. Russ, A. Domitrovich, M. Stibler, L. Bozich, K. Polansek, A. Zakrajsek, J. Patrick, M. Marosh, J. Muhich, F. Vidmar, M. Grzeta, M. Slanovich, A. Špinich, M. Dreshar, I. Menart, A. Ribnikar, T. Potokar, M. Kutin, B. Trstenjak, L. Mladic, S. Jenko, K. Petrovich, M. Selak, M. Madronich, M. Bosanatz, A. Banich, A. Tomec, P. Zunic, J. Glivar, A. Pachak, M. Perko, M. Bolka, M. Marino, J. Sasek, T. Koletto, A. Plemel, I. Filipic, H. Veber, V. Breznik, M. Krajc, I. Trskan, M. Levar, J. Klemencic, M. Sedlak, M. Rogale, A. Novak, M. Kuhar, A. Perme, C. Ruzich, F. Novak, J. Pintar, M. Hrastrak, K. Brodarich, M. Betchie, A. Pluth, Mrs. Gregorich, U. Trnik, A. Brula, M. Madic, J. Zabukovec, M. Paternost, F. Jenko, A. Tezak, A. Rom, A. Ambrozic, M. Kremesec, A. B. Jereb, M. Verdev, H. Kravcar, C. Butala, M. Hočevar, F. Balle, C. Zagar, F. Bitence, J. Bolton, T. Brojan, M. Huddlin, A. Komich, A. Krelic, J. Perusek, J. Zalar, F. Buchar, A. Znidarsic, J. Stusek, F. Jalovec, A. Mozina; po 50c: M. Kalcich, M. Lautar, M. Tomsa.

DS

II 48 132 1949

996530223,12

COBISS

Cenik molitvenikou in d

1. Slovenske molitvenike imamo dvojne vrste:

MARIJA POMAGAJ, tiskan z debelimi črkami in zato zelo priporočljiv za starejše ljudi, z zlato obrezo in usnjatimi platnicami....\$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjsimi črkami, mehкими platnicami in navadno obrezo - za take, ki imajo dobre oči.....\$1.00

2. Imamo v zalogi tudi rožne vence različne vrste in barve. Cena od 50¢ (za otroke) do \$3.50.
3. Pri nas lahko dobite tudi pripravo za duhovnika, ko pride bolnika previdet. Ta priprava je v obliki križa, ki se lahko na steno obes, ki ni v rabi. Znotraj tega križa so spravljene svečke, steklenica za blagoslovljeno vodo in bombaž. Dvojna cena: \$2.50 in \$5.00.
4. Nadalje imamo druge raznovrstne devocionalije, kot na pr. kipe, svetinjce, verižice, posodice za blagoslovljeno vodo, itd.
5. Če slučajno nimamo, kar želite, lahko naročimo za vas, kakor na pr. angleške molitvenike, itd.

AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

